

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2019/C 155/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2019/C 155/02	Zaak C-118/17: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Budai Központi Kerületi Bíróság — Hongarije) — Zsuzsanna Dunai/ERSTE Bank Hungary Zrt. (Prejudiciële verwijzing — Consumentenbescherming — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Richtlijn 93/13/EEG — Artikel 1, lid 2 — Artikel 6, lid 1 — Leningsovereenkomst in vreemde valuta — Wisselkoersverschil — Vervanging van een nietig verklaard oneerlijk beding door een wettelijke bepaling — Wisselkoersrisico — Voortbestaan van de overeenkomst na schrapping van het oneerlijke beding — Nationaal systeem van uniforme uitlegging van het recht).....	2
---------------	--	---

2019/C 155/03	<p>Zaak C-128/17: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 13 maart 2019 — Republiek Polen/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie (Beroep tot nietigverklaring — Richtlijn (EU) 2016/2284 — Vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen — Vaststelling van Unierechtelijke handelingen — Verloop van het wetgevingsproces — Artikel 4, lid 3, VEU — Beginsel van loyale samenwerking — Daadwerkelijke uitoefening van de beoordelingsbevoegdheid van de Uniewetgever — Effectbeoordeling — Toereikende beoordeling van de gevolgen van de bestreden handeling — Artikel 5, lid 4, VEU — Evenredigheidsbeginsel — Artikel 4, lid 2, VEU — Gelijkheid van de lidstaten voor de Verdragen — Artikel 191, lid 2, VWEU — Milieubeleid van de Unie — Inaanmerkingneming van de verscheidenheid van de regio's van de Europese Unie — Rechterlijke toetsing)</p>	3
2019/C 155/04	<p>Zaak C-221/17: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 12 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State — Nederland) — M.G. Tjebbes e.a./Minister van Buitenlandse Zaken (Prejudiciële verwijzing — Burgerschap van de Europese Unie — Artikel 20 VWEU — Artikelen 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Bezit van zowel de nationaliteit van een lidstaat als die van een derde staat — Verlies van rechtswege van zowel de nationaliteit van een lidstaat als het burgerschap van de Unie — Gevolgen — Evenredigheid)</p>	4
2019/C 155/05	<p>Zaak C-399/17: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2019 — Europese Commissie/Tsjechische Republiek (Niet-nakoming — Verordening (EG) nr. 1013/2006 — Overbrenging van afvalstoffen — Weigering van Tsjechië om te zorgen voor de terugname van het mengsel TPS-NOLO (Geobal), dat vanuit deze lidstaat naar Polen was overgebracht — Bestaan van een afvalstof — Bewijslast — Bewijs)</p>	5
2019/C 155/06	<p>Zaak C-428/17 P: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 14 maart 2019 — Meta Group Srl/Europese Commissie (Hogere voorziening — Arbitragebeding — Subsidieovereenkomsten gesloten in het kader van het zesde kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (2002-2006) — Subsidieovereenkomsten gesloten in het kader van het kaderprogramma voor concurrentievermogen en innovatie (2007-2013) — Bedragen waarvan wordt gesteld dat zij door de Europese Commissie verschuldigd zijn in het kader van de uitvoering van de overeenkomsten — Te betalen saldo van het totaalbedrag van de aan rekwirante toegekende financiële bijdrage — Contractuele aansprakelijkheid)</p>	5
2019/C 155/07	<p>Zaak C-437/17: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH/EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH (Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van werknemers — Artikel 45 VWEU — Verordening (EU) nr. 492/2011 — Artikel 7, lid 1 — Verbod op discriminatie op grond van nationaliteit — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon op basis van de diensttijd van de werknemer bij de werkgever — Slechts gedeeltelijke inaanmerkingneming van eerdere diensttijdvakken bij andere werkgevers — Sociaal recht — Verschillen tussen de regelingen en wetgevingen van de lidstaten)</p>	6
2019/C 155/08	<p>Zaak C-449/17: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — A & G Fahrschul-Akademie GmbH/Finanzamt Wolfenbüttel (Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 132, lid 1, onder i) en j) — Vrijstelling voor bepaalde activiteiten van algemeen belang — School- of universitair onderwijs — Begrip — Rijonderricht door een autorijdschool)</p>	7
2019/C 155/09	<p>Zaak C-557/17: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — Nederland) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/Y.Z., Z.Z., Y.Y. (Prejudiciële verwijzing — Recht op gezinshereniging — Richtlijn 2003/86/EG — Artikel 16, lid 2, onder a) — Artikel 17 — Intrekking van de verblijfstitel van een gezinslid van een onderdaan van een derde land — Status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen — Richtlijn 2003/109/EG — Artikel 9, lid 1, onder a) — Verlies van deze status — Fraude — Geen kennis van de fraude)</p>	7

2019/C 155/10	Zaak C-635/17: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 13 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nederland) — E./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Immigratiebeleid — Recht op gezinshereniging — Richtlijn 2003/86/EG — Uitsluitingen van de werkingssfeer van de richtlijn — Artikel 3, lid 2, onder c) — Uitsluiting van subsidiair beschermen — Uitbreiding door het nationale recht van het recht op gezinshereniging tot die personen — Bevoegdheid van het Hof — Artikel 11, lid 2 — Ontbreken van officiële bewijsstukken waaruit de gezinsband blijkt — Gegeven uitleg onvoldoende plausibel geacht — Op de autoriteiten van de lidstaten rustende verplichtingen om aanvullende stappen te ondernemen — Grenzen).....	8
2019/C 155/11	Zaak C-647/17: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Högsta förvaltningsdomstol — Zweden) — Skatteverket/Srf konsulterna AB (Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 53 — Verrichten van diensten in verband met de toegang tot educatieve evenementen — Plaats van belastbare handelingen).....	9
2019/C 155/12	Zaak C-666/17 P: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 13 maart 2019 — AlzChem AG/Europese Commissie (Hogere voorziening — Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Artikel 4, lid 2, derde streepje — Algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid van documenten met betrekking tot een onderzoeksprocedure inzake staatssteun — Reikwijdte).....	10
2019/C 155/13	Zaak C-695/17: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Helsingin kärjäoikeus — Finland) — Metirato Oy, in liquidatie/Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2010/24/EU — Wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen — Artikel 13, lid 1 — Artikel 14, lid 2 — Gedwongen invordering van schuldvorderingen van de verzoekende lidstaat door de autoriteiten van de aangezochte lidstaat — Procedure betreffende een verzoek tot opname van die schuldvorderingen in de failliete boedel van een in de aangezochte lidstaat gevestigde vennootschap — Verwerende partij in die procedure — Vaststelling).....	11
2019/C 155/14	Zaak C-724/17: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Korkein oikeus — Finland) — Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy (Prejudiciële verwijzing — Mededinging — Artikel 101 VWEU — Vergoeding van de schade die is veroorzaakt door een bij dat artikel verboden mededingingsregeling — Vaststelling van de entiteiten die de schade dienen te vergoeden — Opvolging van juridische entiteiten — Begrip „onderneming” — Criterium van de economische continuïteit).....	11
2019/C 155/15	Zaak C-21/18: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Svea hovrätt — Zweden) — Textilis Ltd, Ozgur Keskin/Svenskt Tenn Aktiebolag (Prejudiciële verwijzing — Uniemerk — Begrip „vorm” — Vorm die een wezenlijke waarde aan de waren geeft — Tweedimensionaal merk — Beeldmerk dat tevens een werk vormt in de zin van het auteursrecht — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikel 7, lid 1, onder e), iii) — Verordening (EU) 2015/2424).....	12
2019/C 155/16	Zaak C-134/18: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbeidsrechtbank Antwerpen — België) — Maria Vester/Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Prejudiciële verwijzing — Socialezekerheidsstelsels — Invaliditeitsuitkeringen — Artikelen 45 en 48 VWEU — Vrij verkeer van werknemers — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Uitkeringsregelingen die per lidstaat verschillen — „Wachttijd van arbeidsongeschiktheid” — Duur — Toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering — Nadelen voor migrerende werknemers).....	13
2019/C 155/17	Zaak C-174/18: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance de Liège — België) — Jean Jacob, Dominique Lennertz/Belgische Staat („Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van werknemers — Gelijke behandeling — Inkomstenbelasting — Wetgeving ter voorkoming van dubbele belasting — In een andere lidstaat dan de woonstaat ontvangen pensioen — Wijzen van berekening van de vrijstelling in de woonstaat — Gedeeltelijk verlies van bepaalde belastingvoordelen”).....	14

2019/C 155/18	Zaak C-195/18: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 13 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim — Polen) — Strafzaak tegen B. S. (Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken — Richtlijn 92/83/EEG — Artikel 2 — Begrip „bier”— Drank op basis van wort verkregen uit een mengsel dat meer glucose dan mout bevat — Gecombineerde nomenclatuur — Post 2203 (bier van mout) of post 2206 (andere gegiste dranken))	14
2019/C 155/19	Zaak C-372/18: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative d’appel de Nancy — Frankrijk) — Ministre de l’Action et des Comptes publics/Raymond Dreyer en echtgenote (Prejudiciële verwijzing — Sociale zekerheid — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Artikel 3 — Materiële werkingsfeer — Heffingen over inkomsten uit vermogen van een Frans ingezetene die bij de Zwitserse socialezekerheidsregeling is aangesloten — Heffingen die bestemd zijn voor de financiering van twee uitkeringen welke worden beheerd door de Franse Caisse nationale de solidarité pour l’autonomie — Rechtstreekse en voldoende relevante samenhang met bepaalde takken van sociale zekerheid — Begrip „socialezekerheidsuitkering”— Individuele beoordeling van de persoonlijke behoeften van de aanvrager — Inaanmerkingneming van het inkomen van de aanvrager bij de berekening van het bedrag van de uitkeringen)	15
2019/C 155/20	Zaak C-510/18 P: Hogere voorziening ingesteld op 3 augustus 2018 door Prada SA tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 5 juni 2018 in zaak T-111/16, Prada/EUIPO	16
2019/C 155/21	Zaak C-631/18: Beroep ingesteld op 8 oktober 2018 — Europese Commissie/Republiek Slovenië	16
2019/C 155/22	Zaak C-733/18 P: Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2018 door Sevenfriday AG tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 27 september 2018 in zaak T-449/17, Sevenfriday/EUIPO	17
2019/C 155/23	Zaak C-734/18 P: Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2018 door Sevenfriday AG tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 27 september 2018 in zaak T-448/17, Sevenfriday/EUIPO	17
2019/C 155/24	Zaak C-808/18: Beroep ingesteld op 21 december 2018 — Europese Commissie/Hongarije	18
2019/C 155/25	Zaak C-20/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) op 15 januari 2019 — kunsthaus muerz gmbh/Zürich-Versicherungs AG	19
2019/C 155/26	Zaak C-41/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Amtsgericht Köln (Duitsland) op 23 januari 2019 — FX/GZ, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder	20
2019/C 155/27	Zaak C-44/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo (Spanje) op 24 januari 2019 — Repsol Petróleo, S.A./Administración del Estado	20
2019/C 155/28	Zaak C-45/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo A Coruña (Spanje) op 24 januari 2019 — Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A./Ayuntamiento de A Coruña	21
2019/C 155/29	Zaak C-59/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 29 januari 2019 — Wikingerhof GmbH & Co. KG/Booking.com BV	22
2019/C 155/30	Zaak C-72/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 30 januari 2019 door Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh, Khadiga Mahmoud El Gammal tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 22 november 2018 in gevoegde zaken T-274/16 en T-275/16, Saleh Thabet e.a./Raad	23

2019/C 155/31	Zaak C-76/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 31 januari 2019 — Mitnitsa Aerogara Sofia/„Curtis Balkan” EOOD	24
2019/C 155/32	Zaak C-87/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen) op 7 februari 2019 — TV Play Baltic AS/Lietuvos radijo ir televizijos komisija	26
2019/C 155/33	Zaak C-93/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 6 februari 2019 door de Europese Dienst voor extern optreden tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 27 november 2018 in zaak T-315/17, Hebberecht/EDEO	27
2019/C 155/34	Zaak C-104/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 11 februari 2019 — Donex Shipping and Forwarding BV, andere partij: Staatssecretaris van Financiën	28
2019/C 155/35	Zaak C-120/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 15 februari 2019 — X, andere partijen: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend, Tamoil Nederland BV	28
2019/C 155/36	Zaak C-177/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 januari 2019 door de Bondsrepubliek Duitsland tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 13 december 2018 in de gevoegde zaken T-339/16, T-352/16 en T-391/16, Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid/Europese Commissie	29
2019/C 155/37	Zaak C-178/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 februari 2019 door Hongarije tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 13 december 2018 in de gevoegde zaken T-339/16, T-352/16 en T-391/16, Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid/Commissie	31
2019/C 155/38	Zaak C-179/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 23 februari 2019 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 13 december 2018 in de gevoegde zaken T-339/16, T-352/16 en T-391/16 Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid/Europese Commissie	32
2019/C 155/39	Zaak C-186/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 26 februari 2019 — Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze tegen Supreme Headquarters Allied Powers Europe	33
2019/C 155/40	Zaak C-193/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Förvaltningsrätt i Malmö (Zweden) op 27 februari 2019 — A/Migrationsverket	34
2019/C 155/41	Zaak C-206/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā rajona tiesa (Letland) op 5 maart 2019 — SIA „KOB”/Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija	34

Gerecht

2019/C 155/42	Gevoegde zaken T-98/16, T-196/16 en T-198/16: Arrest van het Gerecht van 19 maart 2019 — Italië e.a./Commissie („Staatssteun — Steuninterventie van een privaatrechtelijk bankenconsortium ten bate van een van diens leden — Goedkeuring van de interventie door de centrale bank van de lidstaat — Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring — Begrip „staatssteun” — Toerekenbaarheid aan de staat — Staatsmiddelen)	36
2019/C 155/43	Zaak T-220/16: Arrest van het Gerecht van 12 maart 2019 — Perry Ellis International Group/EUIPO (PRO PLAYER) („Uniemerkt — Aanvraag voor Uniewoordmerk PRO PLAYER — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001]”)	37

2019/C 155/44	Gevoegde zaken T-282/16 en T-283/16: Arrest van het Gerecht van 19 maart 2019 — Inpost Paczkomaty en Inpost/Commissie („Staatssteun — Postsector — Compensatie voor de nettokosten van de universeledienstverplichtingen — Besluit waarbij de steun verenigbaar met de interne markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring — Procesbelang — Motiveringsplicht — Gelijke behandeling — Evenredigheid — Recht op eigendom — Vrijheid van ondernemerschap”)	37
2019/C 155/45	Zaak T-310/16: Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Foshan Lihua Ceramic/Commissie („Dumping — Invoer van keramische tegels van oorsprong uit China — Artikel 11, leden 4 en 5, en artikel 17 van verordening (EG) nr. 1225/2009 [thans artikel 11, leden 4 en 5, en artikel 17 van verordening (EU) 2016/1036] — Weigering de status van nieuwe producent-exporteur in de zin van artikel 3 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011 toe te kennen — Steekproef — Individueel onderzoek — Vertrouwelijkheid”)	38
2019/C 155/46	Zaak T-138/17: Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Prim/EUIPO — Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED) („Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniewoordmerk PRIMED — Oudere nationale beeldmerken PRIM S.A., PRIM, S.A. SUMINISTROS MEDICOS en GRUPO PRIM — Normaal gebruik van de oudere merken — Artikel 57, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 64, leden 2 en 3, van verordening (EU) 2017/1001] — Recht om te worden gehoord — Artikel 75, tweede volzin, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 94, lid 1, tweede volzin, van verordening 2017/1001) — Bewijsstukken die voor het eerst worden overgelegd voor de kamer van beroep — Beoordelingsbevoegdheid van de kamer van beroep — Kwalificatie van nieuwe of aanvullende bewijzen — Artikel 76, lid 2, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 95, lid 2, van verordening 2017/1001)”)	39
2019/C 155/47	Zaak T-237/17: Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Spanje/Commissie („ELGF en Elfpo — Van financiering uitgesloten uitgaven — Door Spanje verrichte uitgaven — Criterium voor de erkenning van een telersvereniging — Artikel 11 van verordening (EG) nr. 2200/96 — Financiële correctie”)	40
2019/C 155/48	Zaak T-760/17: Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Meesenburg Großhandel/EUIPO (Triotherm+) („Uniemerkt — Aanvraag voor Uniewoordmerk Triotherm+ — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Recht om te worden gehoord”)	41
2019/C 155/49	Zaak T-762/17: Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Grammer/EUIPO (Weergave van een vorm) („Uniemerkt — Aanvraag voor een Uniebeeldmerk dat een vorm weergeeft — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”)	41
2019/C 155/50	Zaak T-777/17: Arrest van het Gerecht van 21 maart 2019 — Pan/EUIPO — Entertainment One UK (TOBBIA) („Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniebeeldmerk TOBBIA — Ouder Uniebeeldmerk Peppa Pig — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b) en artikel 53, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b) en artikel 60, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]”)	42
2019/C 155/51	Zaak T-133/18: Arrest van het Gerecht van 19 maart 2019 — IQ Group Holdings Bhd/EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs) („Uniemerkt — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Beeldmerk Lumiqs — Oudere Uniewoord- en -beeldmerken Lumix — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001)”)	43
2019/C 155/52	Zaak T-784/17: Beschikking van het Gerecht van 12 maart 2019 — Strabag Belgium/Parlement („Beroep tot nietigverklaring — Overheidsopdrachten voor werken — Aanbesteding — Werkzaamheden door een algemene aannemer aan de gebouwen van het Europees Parlement te Brussel — Afwijzing van de offerte van een inschrijver en gunning van de opdracht aan andere inschrijvers — Vervanging van de bestreden handeling tijdens de procedure — Geding zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing”)	43
2019/C 155/53	Zaak T-156/18: Beschikking van het Gerecht van 8 maart 2019 — Legutko en Poreba/Parlement („Beroep wegens nalaten — Institutioneel recht — Reglement van het Parlement — Artikel 130 — Bijlage II — Schriftelijk te beantwoorden vraag — Verzoek om doorzending aan de Raad — Kennisgeving van het besluit waarin wordt vastgesteld dat de vraag niet-ontvankelijk is — Uitnodiging tot handelen — Standpunt van het Parlement — Verzoek tot het geven van een bevel — Niet-ontvankelijkheid”)	44

2019/C 155/54	Zaak T-129/19: Beroep ingesteld op 25 februari 2019 — Necci/Commissie.....	45
2019/C 155/55	Zaak T-134/19: Beroep ingesteld op 28 februari 2019 — AM/EIB.....	46
2019/C 155/56	Zaak T-140/19: Beroep ingesteld op 4 maart 2019 — ZU/Commissie.....	47
2019/C 155/57	Zaak T-145/19: Beroep ingesteld op 7 maart 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales/Commissie.....	47
2019/C 155/58	Zaak T-149/19: Beroep ingesteld op 8 maart 2019 — Société des produits Nestlé/EUIPO — Jumbo Africa (Embleem van een menselijke figuur op een wapenschild).....	48
2019/C 155/59	Zaak T-152/19: Beroep ingesteld op 8 maart 2019 — Brunswick Bowling Products/Commissie.....	49
2019/C 155/60	Zaak T-153/19: Beroep ingesteld op 11 maart 2019 — European Union Copper Task Force/Commissie.....	51
2019/C 155/61	Zaak T-154/19: Beroep ingesteld op 11 maart 2019 — ZU/EDEO.....	52
2019/C 155/62	Zaak T-155/19: Beroep ingesteld op 12 maart 2019 — AP/EIF.....	53
2019/C 155/63	Zaak T-159/19: Beroep ingesteld op 14 maart 2019 — Bog-Fran/EUIPO — Fabryki Mebli „Forte” (Furniture).....	54
2019/C 155/64	Zaak T-160/19: Beroep ingesteld op 14 maart 2019 — LTTE/Raad.....	54
2019/C 155/65	Zaak T-167/19: Beroep ingesteld op 14 maart 2019 — Tempus Energy Germany en T Energy Sweden/Commissie.....	55
2019/C 155/66	Zaak T-169/19: Beroep ingesteld op 19 maart 2019 — Style & Taste/EUIPO — The Polo/Lauren Company (Afbeelding van een polospeler).....	56
2019/C 155/67	Zaak T-170/19: Beroep ingesteld op 20 maart 2019 — Sherpa Europe/EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT).....	57
2019/C 155/68	Zaak T-311/18: Beschikking van het Gerecht van 5 maart 2019 — Buck/EUIPO — Unger Holding (BUCK).....	58

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2019/C 155/01)

Laatste publicatie

PB C 148 van 29.4.2019

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 139 van 15.4.2019

PB C 131 van 8.4.2019

PB C 122 van 1.4.2019

PB C 112 van 25.3.2019

PB C 103 van 18.3.2019

PB C 93 van 11.3.2019

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Budai Központi Kerületi Bíróság — Hongarije) — Zsuzsanna Dunai/ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Zaak C-118/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Consumentenbescherming — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Richtlijn 93/13/EEG — Artikel 1, lid 2 — Artikel 6, lid 1 — Leningsovereenkomst in vreemde valuta — Wisselkoersverschil — Vervanging van een nietig verklaard oneerlijk beding door een wettelijke bepaling — Wisselkoersrisico — Voortbestaan van de overeenkomst na schrapping van het oneerlijke beding — Nationaal systeem van uniforme uitlegging van het recht)

(2019/C 155/02)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Budai Központi Kerületi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Zsuzsanna Dunai

Verwerende partij: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Dictum

- 1) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat:

— het niet in de weg staat aan een nationale regeling die de aangezochte rechter verhindert om een vordering tot nietigverklaring van een leningsovereenkomst, die is gebaseerd op het oneerlijke karakter van een beding inzake het verschil in wisselkoers, zoals in het hoofdgeding, toe te wijzen, op voorwaarde dat de vaststelling van het onrechtmatige karakter van een dergelijk beding het mogelijk maakt om de situatie waarin de consument zich reeds en feitelijk zou hebben bevonden zonder dat oneerlijke beding, te herstellen, en

- het in de weg staat aan een nationale regeling die, in omstandigheden als die van het hoofdgeding, de aangezochte rechter verhindert om een vordering tot nietigverklaring van een leningsovereenkomst, die is gebaseerd op het oneerlijke karakter van een beding inzake het wisselkoersrisico, toe te wijzen, wanneer is vastgesteld dat dit beding oneerlijk is en dat de overeenkomst niet kan voortbestaan zonder dat beding.
- 2) Richtlijn 93/13, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, verzet zich niet ertegen dat een hoogste rechterlijke instantie van een lidstaat, in het belang van de uniforme uitlegging van het recht, bindende beslissingen neemt over de wijze van tenuitvoerlegging van deze richtlijn, voor zover die beslissingen niet verhinderen dat de bevoegde rechter de volle werking van de bepalingen van die richtlijn kan waarborgen en de consument een doeltreffende voorziening in rechte kan bieden met het oog op de bescherming van de rechten die hij eraan kan ontleen, en voor zover zij evenmin beletten dat die rechter hierover prejudiciële vragen stelt aan het Hof, wat de verwijzende rechter evenwel dient na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 221 van 10.7.2017.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 13 maart 2019 — Republiek Polen/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-128/17) ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Richtlijn (EU) 2016/2284 — Vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen — Vaststelling van Unierechtelijke handelingen — Verloop van het wetgevingsproces — Artikel 4, lid 3, VEU — Beginsel van loyale samenwerking — Daadwerkelijke uitoefening van de beoordelingsbevoegdheid van de Uniewetgever — Effectbeoordeling — Toereikende beoordeling van de gevolgen van de bestreden handeling — Artikel 5, lid 4, VEU — Evenredigheidsbeginsel — Artikel 4, lid 2, VEU — Gelijkheid van de lidstaten voor de Verdragen — Artikel 191, lid 2, VWEU — Milieubeleid van de Unie — Inaanmerkingneming van de verscheidenheid van de regio's van de Europese Unie — Rechterlijke toetsing)

(2019/C 155/03)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: A. Tamás en A. Pospíšilová Padowska, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Simm, A.-Z. Varfi, K. Adamczyk Delamarre en A. Sikora-Kalèda, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verzoekende partij: Hongarije (vertegenwoordigers: M. Z. Fehér, G. Koós en E. Tóth, gemachtigden), Roemenië (vertegenwoordigers: C. Canțâr, R. H. Radu, A. Wellman en M. Chicu, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partijen: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Petersen, K. Herrmann en G. Gattinara, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) De Republiek Polen wordt verwezen in de kosten van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie.
- 3) Hongarije, Roemenië en de Europese Commissie dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 151 van 15.5.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 12 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State — Nederland) — M.G. Tjebbes e.a./Minister van Buitenlandse Zaken

(Zaak C-221/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Burgerschap van de Europese Unie — Artikel 20 VWEU — Artikelen 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Bezit van zowel de nationaliteit van een lidstaat als die van een derde staat — Verlies van rechtswege van zowel de nationaliteit van een lidstaat als het burgerschap van de Unie — Gevolgen — Evenredigheid)

(2019/C 155/04)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Verwerende partij: Minister van Buitenlandse Zaken

Dictum

Artikel 20 VWEU, gelezen in het licht van de artikelen 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een wettelijke regeling van een lidstaat, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, op grond waarvan de nationaliteit van die lidstaat in bepaalde omstandigheden van rechtswege verloren gaat, wat voor personen die niet tevens de nationaliteit van een andere lidstaat hebben, het verlies van hun burgerschap van de Europese Unie en de daaraan verbonden rechten met zich meebrengt, mits de bevoegde nationale autoriteiten, waaronder in voorkomend geval de nationale rechterlijke instanties, incidenteel kunnen onderzoeken welke gevolgen dat nationaliteitsverlies heeft en eventueel ervoor kunnen zorgen dat de betrokken personen met terugwerkende kracht de nationaliteit herkrijgen wanneer zij een aanvraag indienen voor een reisdocument of enig ander document waaruit hun nationaliteit blijkt. In het kader van dat onderzoek dienen die autoriteiten en rechterlijke instanties na te gaan of het verlies van de nationaliteit van de betrokken lidstaat, dat het verlies van het burgerschap van de Unie met zich meebrengt, in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel wat de gevolgen ervan voor de situatie van elke betrokkene en in voorkomend geval voor die van zijn gezinsleden uit het oogpunt van het Unierecht betreft.

(¹) PB C 239 van 24.7.2017.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2019 — Europese Commissie/Tsjechische Republiek(Zaak C-399/17) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Verordening (EG) nr. 1013/2006 — Overbrenging van afvalstoffen — Weigering van Tsjechië om te zorgen voor de terugname van het mengsel TPS-NOLO (Geobal), dat vanuit deze lidstaat naar Polen was overgebracht — Bestaan van een afvalstof — Bewijslast — Bewijs)

(2019/C 155/05)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Němečková, E. Sanfrutos Cano en L. Haasbeek, gemachtigden)

Verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller en L. Dvořáková, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 293 van 4.9.2017.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 14 maart 2019 — Meta Group Srl/Europese Commissie(Zaak C-428/17 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Arbitragebeding — Subsidieovereenkomsten gesloten in het kader van het zesde kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (2002-2006) — Subsidieovereenkomsten gesloten in het kader van het kaderprogramma voor concurrentievermogen en innovatie (2007-2013) — Bedragen waarvan wordt gesteld dat zij door de Europese Commissie verschuldigd zijn in het kader van de uitvoering van de overeenkomsten — Te betalen saldo van het totaalbedrag van de aan rekwirante toegekende financiële bijdrage — Contractuele aansprakelijkheid)

(2019/C 155/06)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Meta Group Srl (vertegenwoordiger: A. Formica, avvocato)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal en D. Recchia, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Meta Group Srl wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 293 van 4.9.2017.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH/EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

(Zaak C-437/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van werknemers — Artikel 45 VWEU — Verordening (EU) nr. 492/2011 — Artikel 7, lid 1 — Verbod op discriminatie op grond van nationaliteit — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon op basis van de diensttijd van de werknemer bij de werkgever — Slechts gedeeltelijke inaanmerkingneming van eerdere diensttijdvakken bij andere werkgevers — Sociaal recht — Verschillen tussen de regelingen en wetgevingen van de lidstaten)

(2019/C 155/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Verwerende partij: EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Dictum

Artikel 45 VWEU en artikel 7, lid 1, van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling als aan de orde in het hoofdgeding, volgens welke bij de vaststelling of een werknemer die in totaal vijftientig jaar heeft gewerkt, recht heeft op verhoging van zijn jaarlijkse vakantie met behoud van loon van vijf naar zes weken, de door de werknemer vervulde dienstjaren in het kader van een of meerdere arbeidsverhoudingen die aan de arbeidsverhouding met zijn huidige werkgever voorafgaan, slechts voor ten hoogste vijf jaar beroepsactiviteit worden meegeteld, ook al heeft hij in werkelijkheid meer dan vijf jaar beroepsactiviteit vervuld.

(¹) PB C 382 van 13.11.2017.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — A & G Fahrschul-Akademie GmbH/Finanzamt Wolfenbüttel

(Zaak C-449/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 132, lid 1, onder i) en j) — Vrijstelling voor bepaalde activiteiten van algemeen belang — School- of universitair onderwijs — Begrip — Rijonderricht door een autorischool)

(2019/C 155/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Verwerende partij: Finanzamt Wolfenbüttel

Dictum

Het begrip „school- of universitair onderwijs” in de zin van artikel 132, lid 1, onder i) en j), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, moet aldus worden uitgelegd dat het geen betrekking heeft op rijonderricht dat door een autorischool, zoals die in het hoofdgeding, wordt gegeven om het rijbewijs van de categorieën B en C1 te verkrijgen, zoals bedoeld in artikel 4, lid 4, van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs.

⁽¹⁾ PB C 330 van 2.10.2017.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — Nederland) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/Y.Z., Z.Z., Y.Y.

(Zaak C-557/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Recht op gezinshereniging — Richtlijn 2003/86/EG — Artikel 16, lid 2, onder a) — Artikel 17 — Intrekking van de verblijfstitel van een gezinslid van een onderdaan van een derde land — Status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen — Richtlijn 2003/109/EG — Artikel 9, lid 1, onder a) — Verlies van deze status — Fraude — Geen kennis van de fraude)

(2019/C 155/09)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Verwerende partijen: Y.Z., Z.Z., Y.Y.

Dictum

- 1) Artikel 16, lid 2, onder a), van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging moet aldus worden uitgelegd dat wanneer vervalste documenten zijn overgelegd met het oog op de afgifte van verblijfstitels aan gezinsleden van een onderdaan van een derde land, het feit dat deze gezinsleden niet op de hoogte waren van het frauduleuze karakter van deze documenten, niet belet dat de betrokken lidstaat die titels uit hoofde van deze bepaling intrekt. Overeenkomstig artikel 17 van die richtlijn staat het echter aan de bevoegde nationale instanties om vooraf een geïndividualiseerd onderzoek naar de situatie van die gezinsleden te doen en daarbij een evenwichtige en redelijke beoordeling van alle in het geding zijnde belangen te verrichten.
- 2) Artikel 9, lid 1, onder a), van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen moet aldus worden uitgelegd dat het feit dat onderdanen van derde landen aan wie de status van langdurig ingezetene is toegekend op basis van vervalste documenten, niet op de hoogte waren van het frauduleuze karakter van die documenten, niet belet dat de betrokken lidstaat die status op grond van die bepaling intrekt.

(¹) PB C 402 van 27.11.2017.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 13 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nederland) — E./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Zaak C-635/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Immigratiebeleid — Recht op gezinshereniging — Richtlijn 2003/86/EG — Uitsluitingen van de werkingssfeer van de richtlijn — Artikel 3, lid 2, onder c) — Uitsluiting van subsidiair beschermde — Uitbreiding door het nationale recht van het recht op gezinshereniging tot die personen — Bevoegdheid van het Hof — Artikel 11, lid 2 — Ontbreken van officiële bewijsstukken waaruit de gezinsband blijkt — Gegeven uitleg onvoldoende plausibel geacht — Op de autoriteiten van de lidstaten rustende verplichtingen om aanvullende stappen te ondernemen — Grenzen)

(2019/C 155/10)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: E.

Verwerende partij: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Dictum

- 1) Het Hof van Justitie van de Europese Unie is uit hoofde van artikel 267 VWEU bevoegd om artikel 11, lid 2, van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging, uit te leggen in een situatie als aan de orde in het hoofdgeding, waarin de verwijzende rechter zich dient uit te spreken over een verzoek om gezinshereniging van een subsidiair beschermde, wanneer deze bepaling door het nationale recht op rechtstreekse en onvoorwaardelijke wijze van toepassing is verklaard op een dergelijke situatie.
- 2) Artikel 11, lid 2, van richtlijn 2003/86 moet aldus worden uitgelegd dat het in omstandigheden als die van het hoofdgeding, waarin een gezinshereniger die subsidiaire bescherming geniet een verzoek om gezinshereniging heeft ingediend ten behoeve van een minderjarige van wie zij de tante is en de voogd zou zijn, en die als vluchteling en zonder familieband in een derde land woont, zich verzet tegen de afwijzing van dat verzoek alleen op grond dat de gezinshereniger geen officiële bewijsstukken van het overlijden van de biologische ouders van de minderjarige en dus van de feitelijke gezinsband met hem heeft overgelegd, en de uitleg die de gezinshereniger heeft verstrekt voor haar onvermogen om dergelijke stukken over te leggen door de bevoegde autoriteiten niet plausibel is geacht, alleen op grond van algemene informatie die over de situatie in het land van herkomst beschikbaar is, zonder rekening te houden met de concrete situatie van de gezinshereniger en de minderjarige alsmede met de bijzondere problemen waarmee zij vóór en na hun vlucht uit het land van herkomst volgens hun zeggen zijn geconfronteerd.

(¹) PB C 63 van 19.2.2018.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Högsta förvaltningsdomstol — Zweden) — Skatteverket/Srf konsulterna AB

(Zaak C-647/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 53 — Verrichten van diensten in verband met de toegang tot educatieve evenementen — Plaats van belastbare handelingen)

(2019/C 155/11)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta förvaltningsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skatteverket

Verwerende partij: Srf konsulterna AB

Dictum

Artikel 53 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn 2008/8/EG van de Raad van 12 februari 2008, moet aldus worden uitgelegd dat de in deze bepaling gebezigde bewoordingen „dienst bestaande in het verlenen van toegang tot evenementen” zich uitstrekken tot een dienst als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die bestaat in een cursus van vijf dagen over accountancy die enkel wordt verzorgd voor belastingplichtigen en waarvoor vereist is dat zowel registratie als betaling op voorhand plaatsvindt.

⁽¹⁾ PB C 52 van 12.2.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 13 maart 2019 — AlzChem AG/Europese Commissie

(Zaak C-666/17 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Artikel 4, lid 2, derde streepje — Algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid van documenten met betrekking tot een onderzoeksprocedure inzake staatssteun — Reikwijdte)

(2019/C 155/12)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: AlzChem AG (vertegenwoordigers: A. Borsos, avocat, en J. A. Guerrero Pérez, abogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Armati en A. Buchet, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) AlzChem AG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Helsingin kärjäoikeus — Finland) — Metirato Oy, in liquidatie/Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

(Zaak C-695/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2010/24/EU — Wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen — Artikel 13, lid 1 — Artikel 14, lid 2 — Gedwongen invordering van schuldvorderingen van de verzoekende lidstaat door de autoriteiten van de aangezochte lidstaat — Procedure betreffende een verzoek tot opname van die schuldvorderingen in de failliete boedel van een in de aangezochte lidstaat gevestigde vennootschap — Verwerende partij in die procedure — Vaststelling)

(2019/C 155/13)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Helsingin kärjäoikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Metirato Oy, in liquidatie

Verwerende partij: Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

Dictum

Artikel 13, lid 1, en artikel 14, lid 2, van richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen moeten in die zin worden uitgelegd dat, enerzijds, zij van toepassing zijn op een procedure strekkende tot opname in de failliete boedel van een in de aangezochte lidstaat gevestigde vennootschap van schuldvorderingen die op verzoek van de verzoekende lidstaat zijn geïnd, wanneer deze procedure berust op de betwisting van executiemaatregelen in de zin van artikel 14, lid 2, en, anderzijds, de aangezochte lidstaat in de zin van die bepalingen als de verwerende partij in die procedure moet worden aangemerkt, zonder dat het in dit verband van belang is of het geïnde bedrag van deze vorderingen wordt gescheiden van dan wel wordt vermengd met de goederen van die lidstaat.

⁽¹⁾ PB C 83 van 5.3.2018.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Korkein oikeus — Finland) — Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

(Zaak C-724/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Mededinging — Artikel 101 VWEU — Vergoeding van de schade die is veroorzaakt door een bij dat artikel verboden mededingingsregeling — Vaststelling van de entiteiten die de schade dienen te vergoeden — Opvolging van juridische entiteiten — Begrip „onderneming” — Criterium van de economische continuïteit)

(2019/C 155/14)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vantaan kaupunki

Verwerende partijen: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

Dictum

Artikel 101 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat in een situatie als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarin alle aandelen in de vennootschappen die hebben deelgenomen aan een door dat artikel verboden mededingingsregeling, zijn verkregen door andere vennootschappen, die de eerstgenoemde vennootschappen hebben ontbonden en hun commerciële activiteiten hebben voortgezet, de verkrijgende vennootschappen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de door die mededingingsregeling veroorzaakte schade.

(¹) PB C 83 van 5.3.2018.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Svea hovrätt — Zweden) — Textilis Ltd, Ozgur Keskin/Svenskt Tenn Aktiebolag

(Zaak C-21/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Uniemerkt — Begrip „vorm” — Vorm die een wezenlijke waarde aan de waren geeft — Tweedimensionaal merk — Beeldmerk dat tevens een werk vormt in de zin van het auteursrecht — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikel 7, lid 1, onder e), iii) — Verordening (EU) 2015/2424)

(2019/C 155/15)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Svea hovrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Textilis Ltd, Ozgur Keskin

Verwerende partij: Svenskt Tenn Aktiebolag

Dictum

- 1) Artikel 7, lid 1, onder e), iii), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het [Uniemerkt], zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2015/2424 van het Parlement en de Raad van 16 december 2015, moet aldus worden uitgelegd dat het niet van toepassing is op merken die vóór de inwerkingtreding van verordening nr. 207/2009, zoals gewijzigd bij verordening 2015/2424, zijn ingeschreven.

- 2) Artikel 7, lid 1, onder e), iii), van verordening nr. 207/2009 moet aldus worden uitgelegd dat een teken als in het hoofdgeding, dat bestaat uit tweedimensionale decoratieve patronen en dat op waren zoals stoffen of papier is aangebracht, niet „uitsluitend bestaat uit de vorm” in de zin van die bepaling.

(¹) PB C 94 van 12.3.2018.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbeidsrechtbank Antwerpen — België) — Maria Vester/Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

(Zaak C-134/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Socialezekerheidsstelsels — Invaliditeitsuitkeringen — Artikelen 45 en 48 VWEU — Vrij verkeer van werknemers — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Uitkeringsregelingen die per lidstaat verschillen — „Wachttijd van arbeidsongeschiktheid” — Duur — Toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering — Nadelen voor migrerende werknemers)

(2019/C 155/16)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Maria Vester

Verwerende partij: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Dictum

De artikelen 45 en 48 VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een situatie zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarin een werknemer die na een periode van arbeidsongeschiktheid van één jaar door het bevoegde orgaan van de lidstaat waarin hij woont invalide is verklaard, zonder dat hij echter op basis van de wettelijke regeling van die lidstaat in aanmerking kan komen voor een invaliditeitsuitkering, volgens het bevoegde orgaan van de lidstaat waarin hij al zijn tijdvakken van verzekering heeft vervuld nog een extra periode van een jaar arbeidsongeschikt moet zijn voordat hij invalide wordt verklaard en hem geprorateerde invaliditeitsuitkeringen worden verleend, zonder dat hij gedurende die periode echter een arbeidsongeschiktheidsuitkering krijgt.

(¹) PB C 182 van 28.5.2018.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance de Liège — België) — Jean Jacob, Dominique Lennertz/Belgische Staat

(Zaak C-174/18) ⁽¹⁾

(„Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van werknemers — Gelijke behandeling — Inkomstenbelasting — Wetgeving ter voorkoming van dubbele belasting — In een andere lidstaat dan de woonstaat ontvangen pensioen — Wijzen van berekening van de vrijstelling in de woonstaat — Gedeeltelijk verlies van bepaalde belastingvoordelen”)

(2019/C 155/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Verwerende partij: Belgische Staat

Dictum

Artikel 45 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan de toepassing van een belastingregeling van een lidstaat zoals aan de orde in het hoofdgeding, die ertoe leidt dat een echtpaar dat in die staat woont, waarvan een van de partners in een andere lidstaat een pensioen ontvangt dat in de eerste lidstaat van belasting is vrijgesteld krachtens een bilaterale overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting, een deel van de door deze staat toegekende belastingvoordelen wordt ontzegd.

⁽¹⁾ PB C 166 van 14.5.2018

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 13 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim — Polen) — Strafzaak tegen B. S.

(Zaak C-195/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken — Richtlijn 92/83/EEG — Artikel 2 — Begrip „bier” — Drank op basis van wort verkregen uit een mengsel dat meer glucose dan mout bevat — Gecombineerde nomenclatuur — Post 2203 (bier van mout) of post 2206 (andere gegiste dranken))

(2019/C 155/18)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Partij in de strafzaak

B. S.

in tegenwoordigheid van: Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim, Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi, Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Dictum

Artikel 2 van richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken, moet aldus worden uitgelegd dat een tussenproduct bestemd om te worden gemengd met niet-alcoholhoudende dranken, dat is verkregen op basis van een wort met minder moutbestanddelen dan moutvrije bestanddelen en waaraan vóór de gisting glucosesiroop is toegevoegd, als „bier van mout” kan worden ingedeeld onder post 2203 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 2587/91 van de Commissie van 26 juli 1991, mits de organoleptische kenmerken van dit product overeenkomen met die van bier, hetgeen aan de verwijzende rechter staat om na te gaan.

(¹) PB C 221 van 25.6.2018.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 14 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative d'appel de Nancy — Frankrijk) — Ministre de l'Action et des Comptes publics/Raymond Dreyer en echtgenote

(Zaak C-372/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Sociale zekerheid — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Artikel 3 — Materiële werkingssfeer — Heffingen over inkomsten uit vermogen van een Frans ingezetene die bij de Zwitserse socialezekerheidsregeling is aangesloten — Heffingen die bestemd zijn voor de financiering van twee uitkeringen welke worden beheerd door de Franse Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie — Rechtstreekse en voldoende relevante samenhang met bepaalde takken van sociale zekerheid — Begrip „socialezekerheidsuitkering” — Individuele beoordeling van de persoonlijke behoeften van de aanvrager — Inaanmerkingneming van het inkomen van de aanvrager bij de berekening van het bedrag van de uitkeringen)

(2019/C 155/19)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour administrative d'appel de Nancy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Verwerende partijen: Raymond Dreyer en echtgenote

Dictum

Artikel 3 van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, moet aldus worden uitgelegd dat uitkeringen zoals de persoonsgebonden zelfstandigheidstoelage en de compenserende uitkering voor personen met een handicap, met het oog op de kwalificatie ervan als „socialezekerheidsuitkeringen” in de zin van die bepaling, moeten worden geacht te zijn toegekend zonder enige individuele beoordeling van de persoonlijke behoeften van de rechthebbende, aangezien het inkomen van de rechthebbende alleen bij de berekening van het werkelijke bedrag van die uitkeringen en op grond van wettelijk bepaalde objectieve voorwaarden in aanmerking wordt genomen.

⁽¹⁾ PB C 285 van 13.8.2018.

Hogere voorziening ingesteld op 3 augustus 2018 door Prada SA tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 5 juni 2018 in zaak T-111/16, Prada/EUIPO

(Zaak C-510/18 P)

(2019/C 155/20)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Prada SA (vertegenwoordigers: C. Mazzi, G. Guglielmetti en P. Tammaro, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie en The Rich Prada International PT

Bij beschikking van 14 februari 2019 heeft het Hof van Justitie (Zevende kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

Beroep ingesteld op 8 oktober 2018 — Europese Commissie/Republiek Slovenië

(Zaak C-631/18)

(2019/C 155/21)

Procestaal: Sloveens

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Scharf, B. Rous Demiri, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Slovenië

Conclusies

De Commissie verzoekt het Gerecht:

- vast te stellen dat de Republiek Slovenië, door niet (alle) wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan gedelegeerde richtlijn (EU) 2017/593 van de Commissie van 7 april 2016 tot aanvulling van richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad, of althans door de vaststelling van dergelijke bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14 van die richtlijn; en
- de Republiek Slovenië te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig artikel 14 van richtlijn (EU) 2017/593 dienden de lidstaten uiterlijk op 3 juli 2017 de nodige bepalingen om aan deze richtlijn te voldoen vast te stellen en bekend te maken en dienden zij deze onverwijld aan de Commissie mede te delen. Aangezien de Republiek Slovenië op de datum van het verstrijken van die termijn aan de Commissie niet de maatregelen ter omzetting van die richtlijn heeft meegedeeld, heeft de Commissie besloten de zaak bij het Hof van Justitie aanhangig te maken.

De termijn voor de omzetting van de richtlijn is verstreken op 3 juli 2017.

Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2018 door Sevenfriday AG tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 27 september 2018 in zaak T-449/17, Sevenfriday/EUIPO

(Zaak C-733/18 P)

(2019/C 155/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Sevenfriday AG (vertegenwoordigers: M. Mostardini, F. Mellucci en S. Pallavicini, advocati)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie en Seven SpA

Bij beschikking van 19 maart 2019 heeft het Hof van Justitie (Zevende Kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2018 door Sevenfriday AG tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 27 september 2018 in zaak T-448/17, Sevenfriday/EUIPO

(Zaak C-734/18 P)

(2019/C 155/23)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Sevenfriday AG (vertegenwoordigers: M. Mostardini, F. Mellucci en S. Pallavicini, advocati)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie en Seven SpA

Bij beschikking van 19 maart 2019 heeft het Hof van Justitie (Zevende Kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

Beroep ingesteld op 21 december 2018 — Europese Commissie/Hongarije

(Zaak C-808/18)

(2019/C 155/24)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Condou-Durande, A. Tokár en J. Tomkin, gemachtigden)

Verwerende partij: Hongarije

Conclusies

- a) vaststellen dat Hongarije de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 3, artikel 6, artikel 24, lid 3, artikel 43 en artikel 46, leden 5 en 6, van richtlijn 2013/32/EU⁽¹⁾, artikel 2, onder h), artikel 8, artikel 9 en artikel 11 van richtlijn 2013/33/EU⁽²⁾ en artikel 5, artikel 6, lid 1, artikel 12, lid 1, en artikel 13, lid 1, van richtlijn 2008/115/EG⁽³⁾, alle in samenhang met de artikelen 6, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten, door
- te bepalen dat een asielverzoek persoonlijk moet worden ingediend bij de bevoegde asielautoriteit en uitsluitend in de transitzones, waartoe slechts een beperkt aantal personen toegang heeft;
 - een speciale procedure algemeen toe te passen, waarbij er geen garantie is dat de waarborgen van richtlijn 2013/32 in acht worden genomen;
 - te gelasten dat op alle asielzoekers (met uitzondering van asielzoekers jonger dan 14 jaar) een procedure wordt toegepast die ertoe leidt dat de asielzoekers gedurende de gehele asielprocedure verplicht in de transitzones moeten worden geïnterneerd, in voorzieningen die zij alleen kunnen verlaten in de richting van Servië, zonder dat die internering voldoet aan de waarborgen van richtlijn 2013/33;
 - onderdanen van derde landen die illegaal op zijn grondgebied verblijven over te brengen naar de andere kant van de grensafscheiding, zonder dat de procedures en garanties van artikel 5, artikel 6, lid 1, artikel 12, lid 1, en artikel 13, lid 1, van richtlijn 2008/115 worden nageleefd;
 - artikel 46, lid 5, van richtlijn 2013/32 niet in nationaal recht om te zetten en bepalingen vast te stellen die afwijken van de algemene regel inzake de automatische schorsende werking in situaties die niet in artikel 46, lid 6, van die richtlijn zijn opgenomen;
- b) Hongarije verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat Hongarije de artikelen 3 en 6 van richtlijn 2013/32 heeft geschonden door te bepalen dat een asielverzoek persoonlijk moet worden ingediend bij de bevoegde asielautoriteit en uitsluitend in transitzones, waartoe slechts een klein aantal personen toegang heeft. Daardoor waarborgt Hongarije geen daadwerkelijke toegang tot de asielprocedure voor personen die om internationale bescherming verzoeken.

De Commissie is van mening dat de bepalingen van de wet op het asielrecht op grond waarvan asielzoekers in transitzones moeten blijven totdat hun verzoek om internationale bescherming in behandeling wordt genomen, ertoe leiden dat Hongarije systematisch alle asielzoekers interneert, hetgeen niet in overeenstemming is met de bepalingen van richtlijn 2013/33.

Voorts is de Commissie van mening dat Hongarije de krachtens artikel 5, artikel 6, lid 1, artikel 12, lid 1, en artikel 13, lid 1, van richtlijn 2008/115 op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen door onderdanen van derde landen die illegaal op zijn grondgebied verblijven over te brengen naar de andere kant van de grensafscheiding zonder de in die richtlijn vastgestelde procedures en waarborgen in acht te nemen.

Volgens de Commissie heeft Hongarije de algemene regel van artikel 46, lid 5, van richtlijn 2013/32 niet in nationaal recht omgezet, aangezien de wet inzake het asielrecht de bepaling die in geval van een administratief beroep tegen de afwijzing van een verzoek wegens ongegrondheid ervan, voorziet in automatische schorsende werking van het beroep in rechte, heeft geschrapt.

Voorts stelt de Commissie dat Hongarije artikel 46, leden 5 en 6, van richtlijn 2013/32 schendt, aangezien de wet op het asielrecht in geval van afwijzing van een verzoek om internationale bescherming niet duidelijk voorziet in de mogelijkheid om schorsende werking aan te vragen. Bijgevolg is het recht van verzoekers om op het grondgebied van Hongarije te blijven in afwachting van de uitkomst van het beroep niet gewaarborgd, aangezien de negatieve beslissing uitvoerbaar is, ongeacht of al dan niet beroep in rechte is ingesteld.

-
- (¹) Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (PB 2013, L 180, blz. 60).
- (²) Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (PB 2013, L 180, blz. 96).
- (³) Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008, L 348, blz. 98).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) op
15 januari 2019 — kunsthaus muerz gmbh/Zürich-Versicherungs AG**

(Zaak C-20/19)

(2019/C 155/25)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: kunsthaus muerz gmbh

Verwerende partij: Zürich-Versicherungs AG

Prejudiciële vraag

Moet richtlijn 2002/83/EG (¹) — in het bijzonder de artikelen 35 en 36 ervan — aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een nationale regeling volgens welke de opzegtermijn binnen 30 dagen na de sluiting van de overeenkomst eindigt, ongeacht of vóór de sluiting van de overeenkomst (juiste) inlichtingen betreffende het recht van opzegging zijn verstrekt, zelfs wanneer de verzekeringnemer geen consument is?

(¹) Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering (PB 2002, L 345, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Amtsgericht Köln (Duitsland) op 23 januari 2019
— FX/GZ, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder**

(Zaak C-41/19)

(2019/C 155/26)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Köln

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FX

Verwerende partij: GZ, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder

Prejudiciële vragen

- 1) Betreft een overeenkomstig § 767 van de Duitse Zivilprozessordnung ingesteld beroep ter voorkoming van tenuitvoerlegging dat is gericht tegen een buitenlandse onderhoudstitel, een onderhoudsverplichting in de zin van verordening (EG) nr. 4/2009 van de Raad van 18 december 2008 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen ⁽¹⁾?
- 2) Indien de voorgaande vraag ontkennend wordt beantwoord, is een overeenkomstig § 767 van de Zivilprozessordnung ingesteld beroep ter voorkoming van tenuitvoerlegging dat is gericht tegen een buitenlandse onderhoudstitel, dan een procedure inzake de tenuitvoerlegging van beslissingen in de zin van artikel 24, punt 5, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽²⁾?

⁽¹⁾ PB 2009; L 7, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2012, L 351, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo (Spanje) op 24 januari 2019 —
Repsol Petróleo, S.A./Administración del Estado**

(Zaak C-44/19)

(2019/C 155/27)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Repsol Petróleo, S.A.

Verwerende partij: Administración del Estado

Prejudiciële vraag

Moet artikel 21, lid 3, van richtlijn 2003/96 van 27 oktober ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat over het eigen verbruik van energieproducten in de bedrijfsinstallaties van de producent accijns op minerale oliën kan worden geheven naar rato van het aandeel van de door dat eigen verbruik verkregen niet-energiegerelateerde producten?

Of staat het doel van die bepaling, dat erin is gelegen het gebruik van energieproducten dat noodzakelijk wordt geacht voor de verkrijging van eindenergieproducten niet te belasten, er daarentegen aan in de weg dat accijns wordt geheven over dat deel van het eigen verbruik dat leidt tot de verkrijging van andere, niet-energiegerelateerde producten, zelfs indien het restproducten betreft die onvermijdelijk worden verkregen omwille van het productieproces zelf?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB 2003, L 283, blz. 51).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo A Coruña (Spanje) op 24 januari 2019 — Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A./Ayuntamiento de A Coruña

(Zaak C-45/19)

(2019/C 155/28)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo A Coruña

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A.

Verwerende partij: Ayuntamiento de A Coruña

Prejudiciële vraag

Vangt de berekening van de maximale duur van 30 jaar van de in artikel 8, lid 3, onder b), van verordening (EG) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ bedoelde contracten aan (a) op de datum van de gunning of totstandkoming van het contract, (b) op de datum van inwerkingtreding van voornoemde bepaling, (c) op de datum volgend op de datum van het verstrijken van de overgangperiode waarin wordt voorzien in artikel 8, lid 2, van de verordening (3 december 2019), of (d) op een andere datum die het Hof van Justitie van de Europese Unie passend acht?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1370/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende het openbaar personenvervoer per spoor en over de weg en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 1191/69 van de Raad en verordening (EEG) nr. 1107/70 van de Raad (PB 2007, L 315, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 29 januari 2019
— Wikingerhof GmbH & Co. KG/Booking.com BV**

(Zaak C-59/19)

(2019/C 155/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Booking.com BV

Prejudiciële vraag

Moet artikel 7, punt 2, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het voor verbintenissen uit onrechtmatige daad bevoegde gerecht kennis kan nemen van een vordering tot staking van een bepaalde gedraging, wanneer in aanmerking wordt genomen dat de verweten gedraging strookt met de contractuele bepalingen, maar de verzoekende partij stelt dat deze bepalingen berusten op misbruik door de verwerende partij van een dominante marktpositie?

⁽¹⁾ PB 2012, L 351, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 30 januari 2019 door Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh, Khadiga Mahmoud El Gammal tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 22 november 2018 in gevoegde zaken T-274/16 en T-275/16, Saleh Thabet e.a./Raad

(Zaak C-72/19 P)

(2019/C 155/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (*vertegenwoordigers:* D. Anderson QC, B. Kennelly QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith, F. Holmey, solicitors)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De rekwiranten verzoeken het Hof:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- de zaak zelf af te doen en de litigieuze handelingen nietig te verklaren voor zover zij hen betreffen;
- subsidiair de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor verdere afdoening met in achtneming van de beoordeling rechtens van het Hof van Justitie, en
- de Raad te verwijzen in hun kosten van de procedures voor het Gerecht en het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad niet verplicht was om na te gaan of de Egyptische autoriteiten de aan de rekwiranten toekomende grondrechten van de Europese Unie hadden geëerbiedigd.

Tweede middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad niet hoefde na te gaan of de gerechtelijke procedures en onderzoeken met betrekking tot de rekwiranten handelingen betreffen die de rechtsstaat in Egypte ondermijnen.

Derde middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad geen kennelijke beoordelingsfout maakte door zich te baseren op zaak nr. 10427 (*Al Watany Bank Allegations*).

Vierde middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad geen kennelijke beoordelingsfout maakte door zich te baseren op zaak nr. 8897 (*Private Villa Refurbishment Case*).

Vijfde middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad geen kennelijke beoordelingsfout maakte door zich te baseren op zaak nr. 756 (*Al-Ahram Establishment Gifts Allegation*) en zaak nr. 53 (*Dar El Tahrir Gifts Allegation*).

Zesde middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad geen kennelijke beoordelingsfout maakte door zich te baseren op zaak nr. 144 (*Money Laundering Allegation*).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 31 januari 2019 — Mitnitsa Aerogara Sofia, „Curtis Balkan” EOOD

(Zaak C-76/19)

(2019/C 155/31)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker in cassatie: Mitnitsa Aerogara Sofia

Verweerster in cassatie: „Curtis Balkan” EOOD

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat die bepaling een autonome grondslag vormt voor de aanpassing van de douanewaarde door optelling van de royalty's of licentierechten bij de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs, ongeacht de regel van artikel 157 van verordening nr. 2454/93?
- 2) Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling met betrekking tot de aanpassing van de douanewaarde ziet op twee alternatieve situaties: enerzijds de situatie dat de royalty's of licentierechten, zoals die in casu, gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op andere bestanddelen die aan de goederen na hun invoer worden toegevoegd en anderzijds op situaties waarin de royalty's of licentierechten betrekking hebben op verrichtingen of diensten na invoer?
- 3) Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling met betrekking tot de aanpassing van de douanewaarde ziet op drie situaties: ten eerste de situatie dat de royalty's of licentierechten gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op andere bestanddelen die aan de goederen na hun invoer worden toegevoegd; ten tweede de situatie dat de royalty's of licentierechten gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op verrichtingen of diensten na invoer; en ten derde de situatie dat de royalty's of licentierechten gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op andere bestanddelen die na invoer aan de goederen zijn toegevoegd of op verrichtingen of diensten na invoer?
- 4) Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling een aanpassing van de douanewaarde altijd toestaat indien vaststaat dat de betaalde royalty's of licentierechten betrekking hebben op verrichtingen of diensten die hebben plaatsgevonden na de invoer van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, welke diensten in het onderhavige geval (met de productie en het management verband houdende) diensten betreffen die door de Amerikaanse vennootschap worden verricht ten behoeve van de Bulgaarse vennootschap, ongeacht de vraag of de voorwaarden voor de aanpassing van artikel 157 van verordening nr. 2454/93 zijn vervuld?

- 5) Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling een bijzonder geval van aanpassing van de douanewaarde vormt volgens de regeling en onder de voorwaarden van artikel 157 van verordening nr. 2454/93, waarbij het bijzondere karakter enkel bestaat uit het feit dat de royalty of het licentierecht slechts gedeeltelijk betrekking heeft op de goederen waarvan de waarde wordt bepaald, zodat die waarde op passende wijze moet worden toegeëld?
- 6) Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling ook dan van toepassing is wanneer de koper een vergoeding of een royalty of licentierecht aan een derde betaalt?
- 7) Dient de rechter, ingeval de vijfde en de zesde vraag bevestigend worden beantwoord, met betrekking tot de passende toedeling van de royalty's of licentierechten in de zin van artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 te toetsen of aan beide voorwaarden van artikel 157, lid 2, van deze verordening is voldaan, namelijk dat de royalty of het licentierecht, zij het gedeeltelijk, betrekking heeft op de ingevoerde goederen en dat de royalty of het licentierecht een verkoopvoorwaarde voor die goederen vormt en, zo ja, dient bij die toetsing de artikel 160 vastgelegde regel in aanmerking te worden genomen volgens welke de in artikel 157, lid 2, bedoelde voorwaarden worden geacht vervuld te zijn indien de verkoper of een met deze verbonden persoon betaling van de royalty's of licentierechten van de koper verlangt?
- 8) Kan artikel 160 van verordening nr. 2454/93 ten aanzien van de basisregeling van artikel 157 van verordening nr. 2454/93 alleen worden toegepast indien de royalty's of licentierechten aan een derde moeten worden betaald en volledig betrekking hebben op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, dan wel ook in situaties waarin de royalty's of licentierechten slechts gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen?
- 9) Dient artikel 160 van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat het begrip „verbondenheid” tussen licentiegever en verkoper verwijst naar situaties waarin de licentiegever met de koper verbonden is omdat hij rechtstreekse controle over de koper uitoefent die verder gaat dan de kwaliteitscontrole, of moet dat artikel aldus worden uitgelegd dat de hierboven omschreven verbondenheid tussen de licentiegever en de koper niet voldoende is om een (zijdellingse) verbondenheid tussen de licentiegever en de verkoper te veronderstellen, met name wanneer de verkoper betwist dat de prijzen voor de bestellingen van de koper voor de ingevoerde goederen afhankelijk waren van de betaling van de royalty's of licentierechten en tevens betwist dat de licentiegever in staat is zijn activiteiten operationeel te sturen of te beperken?
- 10) Dient artikel 160 van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat een aanpassing van de douanewaarde slechts is toegestaan voor zover beide voorwaarden van artikel 157 van verordening nr. 2454/93 zijn vervuld, namelijk dat de royalty of het licentierecht die of dat aan een derde wordt betaald, betrekking heeft op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald en die betaling voor die goederen een contractueel verplichte verkoopvoorwaarde vormt, en bovendien is voldaan aan de voorwaarde dat de verkoper of een met deze verbonden persoon de betaling van de royalty of het licentierecht van de koper verlangt?
- 11) Is voldaan aan het in artikel 157, lid 2, eerste gedachtestreepje, van verordening nr. 2454/93 neergelegde vereiste dat de royalty of het licentierecht betrekking heeft op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, wanneer er, zoals in casu, een indirecte band bestaat tussen de royalty of het licentierecht en de ingevoerde goederen indien de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald bestanddelen zijn van het in licentie vervaardigde eindproduct?

(¹) Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB 1993, L 253, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen) op 7 februari 2019 — TV Play Baltic AS/Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Zaak C-87/19)

(2019/C 155/32)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: TV Play Baltic AS

Verwerende partij: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2, onder m), van richtlijn 2002/21/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn) aldus worden uitgelegd dat het „aanbieden van een elektronische communicatienetwerk” niet van toepassing is op activiteiten op het gebied van de heruitzending van televisie-uitzendingen via aan derden toebehorende satellietnetwerken, zoals de activiteiten die worden verricht door verzoekster?
- 2) Moet artikel 31, lid 1, van richtlijn 2002/22/EG ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten (universele dienstrichtlijn), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136/EG ⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009, aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat lidstaten een doorgifteverplichting (tot het uitzenden van een televisiezender via aan derden toebehorende satellietnetwerken en tot het aan eindgebruikers verschaffen van toegang tot deze uitzending) opleggen aan marktdeelnemers als verzoekster, die ten eerste via aan derden toebehorende satellietnetwerken een televisiezender uitzenden die is beschermd door een systeem voor voorwaardelijke toegang, daartoe signalen van op dat tijdstip uitgezonden televisieprogramma's (zenders) ontvangen alsook deze signalen omzetten, ze coderen en ze overdragen naar een kunstmatige aardsatelliet, vanwaar die signalen ononderbroken worden teruggezonden naar de aarde, en die ten tweede televisiezenderpakketten aan klanten aanbieden en daartoe eindgebruikers tegen vergoeding de mogelijkheid bieden om toegang tot die beschermde televisie-uitzending (of een deel daarvan) te krijgen door middel van uitrusting voor voorwaardelijke toegang?
- 3) Moet artikel 31, lid 1, van richtlijn 2002/22, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136, aldus worden uitgelegd dat voor de toepassing van die bepaling elektronische communicatienetwerken (in casu een satellietomroepnetwerk) niet worden geacht voor een significant aantal eindgebruikers hun belangrijkste bron (belangrijkste middel) te zijn om televisie-uitzendingen te ontvangen indien die netwerken voor slechts ongeveer 6 % van alle eindgebruikers (in casu huishoudens) die belangrijkste bron (dat belangrijkste middel) zijn?
- 4) Moet bij de beoordeling of toepassing van artikel 31, lid 1, van richtlijn 2002/22, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136, gerechtvaardigd is, rekening worden gehouden met de internetgebruikers die kosteloos live op internet kunnen kijken naar de betreffende televisieprogramma's (of een deel daarvan)?

- 5) Moet artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat lidstaten aan marktdeelnemers als verzoekster een dwingende verplichting opleggen om kosteloos via elektronische communicatienetwerken een televisiezender heruit te zenden, wanneer de omroep ten behoeve waarvan die verplichting is ingevoerd, volkomen in staat is de televisiezenders in kwestie zelf met zijn eigen vermogen via hetzelfde netwerk uit te zenden?
- 6) Moet artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat lidstaten aan marktdeelnemers als verzoekster een dwingende verplichting opleggen om kosteloos via elektronische communicatienetwerken een televisiezender heruit te zenden, wanneer die verplichting op slechts ongeveer 6 % van alle huishoudens betrekking zou hebben en de betrokken huishoudens de mogelijkheid hebben naar die televisiezender te kijken via het terrestrische omroepnetwerk of internet?

⁽¹⁾ PB 2002, L 108, blz. 33.

⁽²⁾ PB 2002, L 108, blz. 51.

⁽³⁾ PB 2009, L 337, blz. 11.

Hogere voorziening ingesteld op 6 februari 2019 door de Europese Dienst voor extern optreden tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 27 november 2018 in zaak T-315/17, Hebberecht/EDEO

(Zaak C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Dienst voor extern optreden (vertegenwoordigers: S. Marquardt en R. Spac, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Chantal Hebberecht

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 27 november 2018 in zaak T-315/17 vernietigen;
- het beroep in eerste aanleg ongegrond verklaren;
- de andere partij in de procedure verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de EDEO heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door zijn arrest te baseren op schending van artikel 1 quinquies, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren en door te oordelen dat deze bepaling een beginsel bevat dat rechtstreeks kan worden toegepast op individuele besluiten die door de instelling worden genomen ter uitvoering van dit Statuut (punten 93-94 van het bestreden arrest).

Zelfs al zou bij artikel 1 quinquies, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren een rechtstreeks toepasselijke verplichting worden opgelegd, dan nog zou deze bepaling in casu geen toepassing kunnen vinden, gelet op de aard van het litigieuze besluit, dat uitsluitend betrekking had op verzoekster in haar hoedanigheid van delegatiehoofd en niet geschikt was voor toepassing van een gendergelijkheidsbeginsel.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 11 februari 2019 — Donex Shipping and Forwarding BV, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-104/19)

(2019/C 155/34)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Donex Shipping and Forwarding BV

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Is verordening (EG) nr. 91/2009 ⁽¹⁾ ongeldig ten aanzien van een importeur in de Unie wegens schending van artikel 2, lid 11, van verordening (EG) nr. 384/96 ⁽²⁾, omdat de Raad voor de vaststelling van de dumpingmarge voor de betrokken producten van niet-meewerkende Chinese producenten/exporteurs bij de in dat artikellid bedoelde vergelijking de uitvoertransacties van bepaalde soorten van het product heeft uitgesloten?
- 2) Is verordening (EG) nr. 91/2009 ongeldig ten aanzien van een importeur in de Unie wegens schending van artikel 2, lid 10, van verordening (EG) nr. 384/96, omdat de instellingen van de Unie in het kader van de berekening van de hoogte van de dumpingmarge voor de betrokken producten bij de vergelijking van de normale waarde van producten van een Indiase producent met de uitvoerprijzen van soortgelijke Chinese producten hebben geweigerd correcties in aanmerking te nemen die verband houden met invoerheffingen op grondstoffen en indirecte belastingen in het referentieland India en met verschillen in productie(kosten), en/of omdat de instellingen van de Unie meewerkende Chinese producenten/exporteurs tijdens het onderzoek niet (tijdig) hebben voorzien van alle gegevens van de Indiase producent met betrekking tot de vaststelling van de normale waarde?

⁽¹⁾ Van de Raad van 26 januari 2009 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB 2009, L 29, blz. 1).

⁽²⁾ Van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 1996, L 56, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 15 februari 2019 — X, andere partijen: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend, Tamoil Nederland BV

(Zaak C-120/19)

(2019/C 155/35)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: X

Andere partijen: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend, Tamoil Nederland BV

Prejudiciële vragen

- 1) a. Moet artikel 5, eerste lid, van richtlijn 2008/68/EG⁽¹⁾ (...) aldus worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen een vergunningvoorschrift, opgenomen in de vergunning voor het LPG-tankstation, waarbij is bepaald dat het desbetreffende individuele LPG-tankstation uitsluitend mag worden bevoorraad met LPG-tankwagens met een hittewerende bekleding terwijl deze verplichting niet rechtstreeks aan een of meer exploitanten van LPG-tankwagens wordt opgelegd?
- b. Maakt het voor de beantwoording van de eerste vraag uit dat de lidstaat een overeenkomst heeft gesloten in de vorm van de „Safety Deal hittewerende bekleding op LPG-autogastankwagens” met organisaties van marktpartijen in de LPG-branche (onder meer exploitanten van LPG-tankstations, producenten, verkopers en vervoerders van LPG), waarin partijen zich hebben verbonden de hittewerende bekleding te zullen toepassen en dat in aansluiting daarop die lidstaat een circulaire als de „Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-tankstations voor besluiten met gevolgen voor de effecten van een ongeval” heeft uitgevaardigd, waarin aanvullend risicobeleid is vastgelegd dat uitgaat van de veronderstelling dat LPG-tankstations worden bevoorraad door middel van tankwagens die voorzien zijn van hittewerende bekleding?
- 2) a. Als een nationale rechter de rechtmatigheid beoordeelt van een handhavingsbesluit dat ertoe strekt de naleving af te dwingen van een in rechte onaantastbaar geworden en met het Unierecht strijdig vergunningvoorschrift:
 - laat het Unierecht, meer in het bijzonder de rechtspraak van het Hof van Justitie over de nationale procesautonomie, toe dat de nationale rechter in beginsel uitgaat van de rechtmatigheid van een dergelijk vergunningvoorschrift, tenzij dat evident in strijd is met hoger recht, waaronder Unierecht? En zo ja, stelt het Unierecht aan deze uitzondering (aanvullende) voorwaarden?
 - of brengt het Unierecht met zich, mede gelet op de arresten van het Hof van Justitie Ciola (zaak C-224/97, ECLI:EU:C:1999:212) en Man Sugar (zaak C-274/04, ECLI:EU:C:2006:233), dat de nationale rechter een dergelijk vergunningvoorschrift buiten toepassing dient te laten wegens strijd met het Unierecht?
- b. Is bij de beantwoording van vraag 2) a. van belang of het handhavingsbesluit een reparatoire sanctie (remedy) dan wel een bestraffende sanctie (criminal charge) is?

⁽¹⁾ Van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land (PB 2008, L 260, blz. 13).

Hogere voorziening ingesteld op 22 januari 2019 door de Bondsrepubliek Duitsland tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 13 december 2018 in de gevoegde zaken T-339/16, T-352/16 en T-391/16, Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid/Europese Commissie

(Zaak C-177/19 P)

(2019/C 155/36)

Procestalen: Spaans en Frans

Partijen

Rekwirante: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller, S. Eisenberg en D. Klebs, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Ville de Paris, Stad Brussel, Ayuntamiento de Madrid

Conclusies

1. Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 13 december 2018 in de gevoegde zaken T-339/16, T-352/16 en T-391/16 vernietigen;
2. de beroepen verwerpen;
3. verzoeksters verwijzen in de kosten voor het Hof en het Gerecht;
4. subsidiair, punt 3 van het dictum van het hierboven genoemde arrest in die zin te wijzigen dat de gevolgen van de nietig verklaarde regeling worden gehandhaafd gedurende een duidelijk langere maximumperiode dan twaalf maanden vanaf de datum waarop het arrest kracht van gewijsde verkrijgt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante vier middelen aan:

Ten eerste heeft het Gerecht ten onrechte geoordeeld dat het beroep ontvankelijk was. De opvatting dat de verzoekende gemeenten bij de uitoefening van hun bevoegdheden inzake het uitvaardigen van maatregelen tot bestrijding van luchtverontreiniging rechtstreeks worden geraakt door verordening (EU) 2016/646 ⁽¹⁾, is rechtens onjuist.

Ten tweede is het bestreden arrest ontoereikend gemotiveerd, daar het niet uiteenzet in hoeverre verzoeksters rechtstreeks worden geraakt door deze verordening. Het Gerecht leidt de rechtstreekse geraaktheid van verzoeksters integendeel louter af uit het feit dat richtlijn 2007/46/EG ⁽²⁾ verbiedt om rijverboden uit te vaardigen voor voertuigen die aan de Euro-6-Norm voldoen. Deze uitlegging van richtlijn 2007/46 klopt evenmin.

Ten derde heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door meer bepaald in strijd met artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 715/2007 ⁽³⁾ vast te stellen dat de Commissie niet bevoegd was om verordening 2016/646 in haar specifieke vorm vast te stellen. Het Gerecht is eraan voorbij gegaan dat de Commissie over een ruime beoordelingsvrijheid beschikte toen zij in verordening 2016/646 conformiteitsfactoren bepaalde voor de emissieproeven bij RDE-testprocedures. Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, ging het hierbij niet om een wijziging van de grenswaarden van verordening nr. 715/2007, maar wel om bepalingen die noodzakelijk zijn wegens het nieuwe en specifieke karakter van de meetprocedure (meettoleranties).

Ten vierde heeft het Gerecht ten onrechte geoordeeld dat de intrekking van een gedeelte van verordening 2016/646 rechtens mogelijk is. Aldus is het Gerecht eraan voorbijgegaan dat de meetprocedure in de praktijk niet zonder conformiteitsfactoren kan plaatsvinden, en dat de Commissie het bindende karakter van de RDE-procedure voor goedkeuringsdoeleinden uitdrukkelijk afhankelijk heeft gesteld van de invoering van correctiecoëfficiënten.

Subsidiair voert de Duitse regering aan dat het Gerecht er onvoldoende rekening mee heeft gehouden dat de Uniewetgever geen nieuwe regeling kan vaststellen binnen de in het arrest gestelde termijn. Daarom moeten de gevolgen van de in het arrest nietig verklaarde regeling worden gehandhaafd gedurende een duidelijk langere maximumperiode dan twaalf maanden vanaf de datum waarop het arrest kracht van gewijsde verkrijgt.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/646 van de Commissie van 20 april 2016 tot wijziging van verordening (EG) nr. 692/2008 wat de emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 6) betreft (PB 2016, L 109, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (PB 2007, L 263, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PB 2007, L 171, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 22 februari 2019 door Hongarije tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 13 december 2018 in de gevoegde zaken T-339/16, T-352/16 en T-391/16, Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid/Commissie

(Zaak C-178/19 P)

(2019/C 155/37)

Procestaal: Spaans en Frans

Partijen

Rekwirant: Hongarije (vertegenwoordiger: M.Z. Fehér, gemachtigde)

Andere partijen in de procedure: Ville de Paris, Stad Brussel, Ayuntamiento de Madrid, Europese Commissie

Conclusies

Primair:

— Het arrest van het Gerecht van 13 december 2018 in de gevoegde zaken Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid/Europese Commissie (T-339/16, T-352/16 en T-391/16) vernietigen en de beroepen van Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid niet-ontvankelijk verklaren;

Subsidiair:

— Het dictum van het arrest gedeeltelijk vernietigen, voor zover het voorziet in een termijn van twaalf maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van het arrest, voor de handhaving van de gevolgen van de nietig verklaarde bepaling, en tegelijkertijd gelasten dat de gevolgen van de nietig verklaarde bepaling worden gehandhaafd tot de vaststelling van de nieuwe wetgeving die deze bepalingen vervangt,

en voorts:

— De partijen in de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg verwijzen in de kosten van de hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

In haar hogere voorziening komt de Hongaarse regering op tegen, enerzijds, de vaststellingen in het bestreden arrest met betrekking tot de ontvankelijkheid en bijgevolg de ontvankelijkheid van de beroepen tot nietigverklaring en, anderzijds, de beoordeling en de vaststellingen in het bestreden arrest met betrekking tot de gevolgen in de tijd van de nietig verklaarde bepalingen.

Volgens de Hongaarse regering komt het Gerecht in het bestreden arrest ten onrechte tot de conclusie dat verordening nr. 2016/646 ⁽¹⁾ geen uitvoeringsmaatregelen vereist met betrekking tot verzoeksters, en dat verzoeksters rechtstreeks door deze verordening worden geraakt, zodat zij op grond van artikel 263, vierde alinea, VWEU het recht hebben om een beroep in te stellen. In werkelijkheid vereist verordening 2016/646 wel uitvoeringsmaatregelen, ook met betrekking tot verzoeksters, die bovendien door de verordening niet rechtstreeks worden geraakt, aangezien deze verordening niet leidt tot de beperking die in het bestreden arrest wordt opgelegd met betrekking tot de door verzoeksters vastgestelde of geplande maatregelen ter beperking van het gebruik van voertuigen.

Bovendien heeft het Gerecht met het bestreden arrest volgens de Hongaarse regering het rechtszekerheidsbeginsel geschonden door een maximumtermijn van twaalf maanden vast te stellen voor de handhaving van de rechtsgevolgen van de nietigverklaarde bepaling, aangezien deze termijn niet als voldoende kan worden beschouwd voor de vaststelling van een bepaling die deze bepaling vervangt. De kortere voorbereidingsperiode die aan ondernemingen is toegekend, is niet voldoende om zich aan te passen aan de gewijzigde regels en er is geen voorziening getroffen voor het beperken van de reeds berekenbare bedrijfsschade. In de periode tussen het verstrijken van de werking in de tijd van de nietig verklaarde bepaling en de vaststelling van een nieuwe bepaling is er sprake van een situatie die in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel en worden zowel de rechten van de autofabrikanten als die van de consumenten aanzienlijk aangetast.

(¹) Verordening (EU) 2016/646 van de Commissie van 20 april 2016 tot wijziging van verordening (EG) nr. 692/2008 wat de emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 6) betreft (PB 2016, L 109, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 23 februari 2019 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 13 december 2018 in de gevoegde zaken T-339/16, T-352/16 en T-391/16 Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid/Europese Commissie

(Zaak C-179/19 P)

(2019/C 155/38)

Procestalen: Spaans en Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordiger: J.-F. Brakeland, gemachtigde)

Andere partijen in de procedure: Ville de Paris, Stad Brussel, Ayuntamiento de Madrid

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 13 december 2018, dat op dezelfde dag ter kennis van de Commissie is gebracht, in de gevoegde zaken T-339/16, T-352/16 en T-391/16, Ville de Paris, Stad Brussel en Ayuntamiento de Madrid/Europese Commissie, vernietigen, het beroep in eerste aanleg verwerpen, en verzoeksters verwijzen in de kosten;

of, subsidiair,

— het arrest vernietigen en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe uitspraak, en de beslissing omtrent de kosten van beide instanties aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is op één middel gebaseerd. Volgens de Commissie heeft het Gerecht in de punten 121 tot en met 151 van zijn arrest blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat verordening 2016/646 (¹) een wezenlijk bestanddeel van verordening 715/2007 (²) wijzigt. Deze vergissing vloeit voort uit een onjuiste uitlegging van het begrip wijziging, wat blijkt uit het feit dat het Gerecht een beroep doet op het concept „de facto wijziging”, en tevens uit een onjuiste uitlegging van de reikwijdte van verordening 2016/646. Aldus brengt het arrest volgens de Commissie het interinstitutionele evenwicht van de Unie in gevaar.

(¹) Verordening (EU) 2016/646 van de Commissie van 20 april 2016 tot wijziging van verordening (EG) nr. 692/2008 wat de emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 6) betreft (PB 2016, L 109, blz. 1).

(²) Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PB L 2007, L 171, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 26 februari 2019 — Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze tegen Supreme Headquarters Allied Powers Europe

(Zaak C-186/19)

(2019/C 155/39)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeksters: Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze

Verweerster: Supreme Headquarters Allied Powers Europe

Prejudiciële vragen

- 1)
 - a. Moet verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (herschikking) (PB 2012, L 351, blz. 1; hierna: „verordening Brussel I-bis”) aldus worden uitgelegd dat een zaak als de onderhavige, waarin een internationale organisatie vordert (i) opheffing van een door de wederpartij in een andere lidstaat gelegd conservatoir derdenbeslag, en (ii) een verbod aan de wederpartij om opnieuw, op dezelfde feitelijke gronden, conservatoir beslag te leggen, en aan die vorderingen immunititeit van executie ten grondslag is gelegd, geheel of gedeeltelijk moet worden aangemerkt als een burgerlijke of handelszaak als bedoeld in artikel 1, lid 1, van verordening Brussel I-bis?
 - b. Komt bij de beantwoording van vraag 1) a. betekenis toe, en zo ja welke, aan de omstandigheid dat de rechter van een lidstaat het beslagverlof heeft verleend voor een vordering die de wederpartij pretendeert te hebben op de internationale organisatie, over welke vordering in die lidstaat een bodemprocedure aanhangig is die betrekking heeft op een contractueel geschil over de betaling van brandstoffen die zijn geleverd ten behoeve van een vredesoperatie die wordt uitgevoerd door een met de internationale organisatie verbonden internationale organisatie?
- 2)
 - a. Indien het antwoord op vraag 1) a. bevestigend luidt, moet artikel 24, aanhef en onder 5, van verordening Brussel I-bis aldus worden uitgelegd dat, in een geval waarin de rechter van een lidstaat verlof heeft verleend tot het leggen van conservatoir derdenbeslag en dit beslag vervolgens in een andere lidstaat is gelegd, de gerechten van de lidstaat waar het conservatoir derdenbeslag is gelegd, bij uitsluiting bevoegd zijn om kennis te nemen van een vordering tot opheffing van dat beslag?
 - b. Komt bij de beantwoording van vraag 2) a. betekenis toe, en zo ja welke, aan de omstandigheid dat de internationale organisatie aan haar vordering tot opheffing van het conservatoir derdenbeslag immunititeit van executie ten grondslag heeft gelegd?
- 3) Indien bij de beantwoording van de vraag of sprake is van een burgerlijke of handelszaak als bedoeld in artikel 1, lid 1, van verordening Brussel I-bis, respectievelijk de vraag of sprake is van een vordering die valt onder het bereik van artikel 24, aanhef en onder 5, van verordening Brussel I-bis, betekenis toekomt aan de omstandigheid dat de internationale organisatie aan haar vorderingen immunititeit van executie ten grondslag heeft gelegd, in hoeverre is de aangezochte rechter gehouden om te beoordelen of het beroep op immunititeit van executie doel treft, en geldt daarbij de regel dat hij alle hem ter beschikking staande gegevens in aanmerking moet nemen, daaronder begrepen, in voorkomend geval, de betwistingen van de verweerder, dan wel een andere regel?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Förvaltningsrätt i Malmö (Zweden) op 27 februari 2019 — A/Migrationsverket

(Zaak C-193/19)

(2019/C 155/40)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Förvaltningsrätt i Malmö

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A

Verwerende partij: Migrationsverket

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, waaronder meer bepaald de bepalingen inzake de systematische raadpleging van het SIS en de Schengengrenscodes, en waaronder meer bepaald de daarin opgenomen eis om in het bezit te zijn van een geldig paspoort, in de weg aan de toekenning van verblijfsvergunningen op basis van aanvragen die in Zweden zijn ingediend om andere redenen dan bescherming of humanitaire overwegingen, wanneer de identiteit onduidelijk is?
- 2) Indien dit het geval is, kan de uitzondering inzake identiteitsvaststelling dan worden beheerst door het nationale recht of door de rechtspraak?
- 3) Indien de hierboven in punt 2 omschreven situatie niet aan de orde is, in welke uitzondering voorziet het Unierecht dan eventueel?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā rajona tiesa (Letland) op 5 maart 2019 — SIA „KOB”/Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

(Zaak C-206/19)

(2019/C 155/41)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Administratīvā rajona tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA „KOB”

Verwerende partij: Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

Prejudiciële vraag

Staat het Unierecht, in het bijzonder de artikelen 18, 49 en 63 VWEU, in de weg aan de regeling van een lidstaat die voor de verwerving van landbouwgrond door rechtspersonen vereist dat, wanneer de vennoot of de vennoten die gezamenlijk meer dan de helft van het stemgerechtigde kapitaal van de vennootschap vertegenwoordigen en alle personen die bevoegd zijn om de vennootschap te vertegenwoordigen onderdanen zijn van andere EU-lidstaten, een verklaring van hun inschrijving als burger van de Unie wordt overgelegd, samen met een document waaruit hun kennis van de officiële taal blijkt op een niveau dat ten minste overeenkomt met B2?

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 19 maart 2019 — Italië e.a./Commissie

(Gevoegde zaken T-98/16, T-196/16 en T-198/16) ⁽¹⁾

(„Staatssteun — Steuninterventie van een privaatrechtelijk bankenconsortium ten bate van een van diens leden — Goedkeuring van de interventie door de centrale bank van de lidstaat — Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring — Begrip „staatssteun” — Toerekenbaarheid aan de staat — Staatsmiddelen”)

(2019/C 155/42)

Proceetaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij in zaak T-98/16: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door S. Fiorentino en P. Gentili, avvocati dello Stato)

Verzoekende partij in zaak T-196/16: Banca Popolare di Bari SCpA, voorheen Tercas-Cassa di risparmio della provincia di Teramo SpA (Banca Tercas SpA) (Teramo, Italië) (vertegenwoordigers: A. Santa Maria, M. Crisostomo, E. Gambaro en F. Mazzocchi, advocaten)

Verzoekende partij in zaak T-198/16: Fondo interbancario di tutela dei depositi (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: M. Siragusa, G. Scasellati Sforzolini en G. Faella, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Stancanelli, L. Flynn, A. Bouchagiar en D. Recchia, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partij in zaak T-198/16: Banca d'Italia (gemachtigden: M. Perassi, O. Capolino, M. Marcucci en M. Todino, advocaten)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit (EU) 2016/1208 van de Commissie van 23 december 2015 betreffende steunmaatregel SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) die Italië ten gunste van Banca Tercas ten uitvoer heeft gelegd (PB 2016, L 203, blz. 1).

Dictum

- 1) Besluit (EU) 2016/1208 van de Commissie van 23 december 2015 betreffende steunmaatregel SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), door Italië ten uitvoer gelegd ten gunste van Banca Tercas, wordt nietig verklaard.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 145 van 25.4.2016.

Arrest van het Gerecht van 12 maart 2019 — Perry Ellis International Group/EUIPO (PRO PLAYER)(Zaak T-220/16) ⁽¹⁾

(„Uniemeerk — Aanvraag voor Uniewoordmerk PRO PLAYER — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001]”)

(2019/C 155/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahama's) (vertegenwoordigers: O. Günzel en C. Tenkhoff, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: L. Rampini en K. Markakis, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 24 februari 2016 (zaak R 1091/2015-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken PRO PLAYER als Uniemeerk

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Perry Ellis International Group Holdings Ltd zal, behalve haar eigen kosten, de kosten van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) dragen.*

⁽¹⁾ PB C 232 van 27.6.2016.

Arrest van het Gerecht van 19 maart 2019 — Inpost Paczkomaty en Inpost/Commissie(Gevoegde zaken T-282/16 en T-283/16) ⁽¹⁾

(„Staatssteun — Postsector — Compensatie voor de nettokosten van de universeledienstverplichtingen — Besluit waarbij de steun verenigbaar met de interne markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring — Procesbelang — Motiveringsplicht — Gelijke behandeling — Evenredigheid — Recht op eigendom — Vrijheid van ondernemerschap”)

(2019/C 155/44)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij in zaak T-282/16: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Krakau, Polen) (vertegenwoordigers: aanvankelijk T. Proć, vervolgens D. Doktór, advocaten)

Verzoekende partij in zaak T-283/16: Inpost S.A. (Krakau, Polen) (vertegenwoordiger: W. Knopkiewicz, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Herrmann, K. Blanc en D. Recchia, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoeken krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit C(2015) 8236 final van de Commissie van 26 november 2015 om geen bezwaar te maken tegen de door de Poolse autoriteiten aangemelde maatregel waarbij aan Poczta Polska steun is verleend in de vorm van een compensatie voor de nettokosten die deze onderneming bij het vervullen van haar universelepostdienstverplichtingen in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2015 heeft gemaakt.

Dictum

- 1) *De beroepen worden verworpen.*
- 2) *Inpost Paczkomaty sp. z o.o. en Inpost S.A. dragen elk hun eigen kosten alsmede die van de Europese Commissie.*
- 3) *De Republiek Polen draagt haar eigen kosten.*

(¹) PB C 270 van 25.7.2016.

Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Foshan Lihua Ceramic/Commissie

(Zaak T-310/16) (¹)

(„Dumping — Invoer van keramische tegels van oorsprong uit China — Artikel 11, leden 4 en 5, en artikel 17 van verordening (EG) nr. 1225/2009 [thans artikel 11, leden 4 en 5, en artikel 17 van verordening (EU) 2016/1036] — Weigering de status van nieuwe producent-exporteur in de zin van artikel 3 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011 toe te kennen — Steekproef — Individueel onderzoek — Vertrouwelijkheid”)

(2019/C 155/45)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan, China) (vertegenwoordigers: B. Spinoit, D. Philippe en A. Wese, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Demeneix, M. França en T. Maxian Rusche, vervolgens A. Demeneix, T. Maxian Rusche en N. Kuplewatzky, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van de verwerende partij: Cerame-Unie AISBL (Brussel, België) (vertegenwoordiger: V. Akritidis, advocaat)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit C(2016) 2136 final van de Commissie van 15 april 2016 waarbij een verzoek tot verlening van de status van nieuwe producent-exporteur werd afgewezen met betrekking tot de door uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011 ingestelde definitieve antidumpingmaatregelen betreffende de invoer van keramische tegels van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van de Europese Commissie.
- 3) Cerame-Unie AISBL draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 305 van 22.8.2016.

Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Prim/EUIPO — Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED)

(Zaak T-138/17) (¹)

(„Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniewoordmerk PRIMED — Oudere nationale beeldmerken PRIM S.A., PRiM, S.A. SUMINISTROS MEDICOS en GRUPO PRiM — Normaal gebruik van de oudere merken — Artikel 57, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 64, leden 2 en 3, van verordening (EU) 2017/1001] — Recht om te worden gehoord — Artikel 75, tweede volzin, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 94, lid 1, tweede volzin, van verordening 2017/1001) — Bewijsstukken die voor het eerst worden overgelegd voor de kamer van beroep — Beoordelingsbevoegdheid van de kamer van beroep — Kwalificatie van nieuwe of aanvullende bewijzen — Artikel 76, lid 2, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 95, lid 2, van verordening 2017/1001)”)

(2019/C 155/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Prim, SA (Móstoles, Spanje) (vertegenwoordiger: L. Broschat García, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: A. Lukošiuūtė, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (Halberstadt, Duitsland) (vertegenwoordiger: D. Donath, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 19 december 2016 (gevoegde zaken R 2494/2015-4 en R 163/2016-4) inzake een nietigheidsprocedure tussen Prim en Primed Halberstadt Medizintechnik

Dictum

- 1) De beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 19 december 2016 (gevoegde zaken R 2494/2015-4 en R 163/2016-4) wordt vernietigd.

- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *Het EUIPO zal zijn eigen kosten dragen alsmede de helft van de kosten van Prim, SA.*
- 4) *Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH zal zijn eigen kosten dragen alsmede de helft van de kosten van Prim.*

(¹) PB C 129 van 24.4.2017.

Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Spanje/Commissie

(Zaak T-237/17) (¹)

(„ELGF en Elfpo — Van financiering uitgesloten uitgaven — Door Spanje verrichte uitgaven — Criterium voor de erkenning van een telersvereniging — Artikel 11 van verordening (EG) nr. 2200/96 — Financiële correctie”)

(2019/C 155/47)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Gavela Llopis, M. A. Sampol Pucurull en S. Jiménez García, vervolgens M. A. Sampol Pucurull en S. Jiménez García, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en I. Galindo Martín, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot gedeeltelijke nietigverklaring van het uitvoeringsbesluit (EU) 2017/264 van de Commissie van 14 februari 2017 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB 2017, L 39, blz. 12), voor zover het bepaalde door het Koninkrijk Spanje verrichte uitgaven uitsluit.

Dictum

- 1) *Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/264 van de Commissie van 14 februari 2017 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) wordt nietig verklaard voor zover het bepaalde door het Koninkrijk Spanje verrichte uitgaven uitsluit door toepassing van een forfaitaire correctie van 10 %.*
- 2) *Voor het overige wordt het beroep afgewezen.*
- 3) *Het Koninkrijk Spanje en de Commissie zullen hun eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 202 van 26.6.2017.

Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Meesenburg Großhandel/EUIPO (Triotherm+)(Zaak T-760/17) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Aanvraag voor Uniewoordmerk Triotherm+ — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Recht om te worden gehoord”)

(2019/C 155/48)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: D. Freiherr von Oldershausen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Walicka, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 13 september 2017 (zaak R 1786/2016-1) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken Triotherm+ als Uniemark

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Meesenburg Großhandel KG wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 22 van 22.1.2018

Arrest van het Gerecht van 20 maart 2019 — Grammer/EUIPO (Weergave van een vorm)(Zaak T-762/17) ⁽¹⁾

(„Uniebeeldmerk — Aanvraag voor een Uniebeeldmerk dat een vorm weergeeft — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 155/49)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Grammer AG (Amberg, Duitsland) (vertegenwoordigers: J. Bühling en D. Graetsch, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: M. Fischer, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 6 september 2017 (zaak R 2250/2016-4) betreffende een aanvraag tot inschrijving van een vorm als Uniebeeldmerk

Dictum

- 1) *De beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 6 september 2017 (zaak R 2250/2016-4) wordt vernietigd.*
- 2) *Het EUIPO wordt verwezen in de kosten, met inbegrip van de noodzakelijke kosten die Grammer AG heeft gemaakt in verband met de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO.*

⁽¹⁾ PB C 22 van 22.1.2018.

Arrest van het Gerecht van 21 maart 2019 — Pan/EUIPO — Entertainment One UK (TOBBIA)

(Zaak T-777/17) ⁽¹⁾

(„Uniemerk — Nietigheidsprocedure — Uniebeeldmerk TOBBIA — Ouder Uniebeeldmerk Peppa Pig — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b) en artikel 53, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b) en artikel 60, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]”)

(2019/C 155/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Xianhao Pan (Rome, Italië) (vertegenwoordiger: M. Oliva, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: D. Walicka en A. Folliard-Monguiral, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Entertainment One UK Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: J. Guise, L. Cassidy en N. Rose, solicitors)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Astley Baker Davies Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 14 september 2017 (zaak R 1776/2016-1) betreffende een nietigheidsprocedure tussen Entertainment One UK en Astley Baker Davies enerzijds en Xianhao Pan anderzijds

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Xianhao Pan wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 22 van 22.1.2018.

Arrest van het Gerecht van 19 maart 2019 — IQ Group Holdings Bhd/EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)(Zaak T-133/18) ⁽¹⁾**(„Uniemark — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Beeldmerk Lumiqs — Oudere Uniewoord- en -beeldmerken Lumix — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)**

(2019/C 155/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: IQ Group Holdings Bhd (Heckmondwike, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: S. Carter, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Ivanauskas en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Krinner Innovation GmbH (Straßkirchen, Duitsland) (vertegenwoordiger: T. Schmidpeter, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 12 december 2017 (zaak R 983/2017-1) inzake een oppositieprocedure tussen Krinner Innovation en IQ Group Holdings Bhd.

Dictum

- 1) De beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 12 december 2017 (zaak R 983/2017-1) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van IQ Group Holdings Bhd.
- 3) Krinner Innovation GmbH zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 142 van 23.4.2018.

Beschikking van het Gerecht van 12 maart 2019 — Strabag Belgium/Parlement(Zaak T-784/17) ⁽¹⁾**(„Beroep tot nietigverklaring — Overheidsopdrachten voor werken — Aanbesteding — Werkzaamheden door een algemene aannemer aan de gebouwen van het Europees Parlement te Brussel — Afwijzing van de offerte van een inschrijver en gunning van de opdracht aan andere inschrijvers — Vervanging van de bestreden handeling tijdens de procedure — Geding zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing”)**

(2019/C 155/52)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Strabag Belgium (Antwerpen, België) (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Schoups, K. Lemmens en M. Lahbib, vervolgens M. Schoups en K. Lemmens, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: Z. Nagy en B. Simon, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU ertoe strekkende dat het besluit van het Parlement van 24 november 2017 waarbij de offerte van verzoekster werd afgewezen en de opdracht voor een raamovereenkomst voor werkzaamheden door een algemene aannemer aan zijn gebouwen in Brussel (België) werd gegund aan vijf inschrijvers (aanbesteding 06D20/2017/M036), nietig wordt verklaard, en voorts dat het Europees Parlement wordt gelast om verschillende documenten over te leggen.

Dictum

- 1) *Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *Het Europees Parlement wordt verwezen in de kosten, met inbegrip van de kosten van de procedure in kort geding.*
- 3) *Het verzoek om het Parlement te veroordelen tot een rechtplegingsvergoeding wordt niet-ontvankelijk verklaard.*

(¹) PB C 32 van 29.1.2018.

Beschikking van het Gerecht van 8 maart 2019 — Legutko en Poręba/Parlement

(Zaak T-156/18) (¹)

(„Beroep wegens nalaten — Institutioneel recht — Reglement van het Parlement — Artikel 130 — Bijlage II — Schriftelijk te beantwoorden vraag — Verzoek om doorzending aan de Raad — Kennisgeving van het besluit waarin wordt vastgesteld dat de vraag niet-ontvankelijk is — Uitnodiging tot handelen — Standpunt van het Parlement — Verzoek tot het geven van een bevel — Niet-ontvankelijkheid”)

(2019/C 155/53)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partijen: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Polen), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Polen) (vertegenwoordiger: M. Mataczyński, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: N. Görlitz, S. Alonso de León en A. Pospíšilová Padowska, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek op grond van artikel 265 VWEU tot vaststelling dat het Parlement, in strijd met artikel 130 van het Reglement van het Parlement en de bepalingen van bijlage II bij dit Reglement, op onwettige wijze heeft nagelaten de schriftelijk te beantwoorden vraag P-003358/17 door te zenden aan de Raad van de Europese Unie

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Ryszard Antoni Legutko en Tomasz Piotr Poręba worden verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 161 van 7.5.2018.

Beroep ingesteld op 25 februari 2019 — Necci/Commissie

(Zaak T-129/19)

(2019/C 155/54)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Claudio Necci (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi en T. Martin, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het besluit van 18 april 2018 tot stilzwijgende afwijzing van haar verzoek om aansluiting bij het GSZV;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij een primair en een subsidiair middel aan.

Primair wordt betoogd dat de Europese Commissie artikel 95 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (hierna: „RAP”) heeft miskend, door te weigeren haar aansluiting te verlenen bij het GSZV (gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering), zonder rekening te houden met de extra bijdrageduur die haar, ter compensatie van de overdracht van haar nationale pensioenrechten, in de pensioenregeling van de instellingen van de Unie is toegekend.

Subsidiair wordt een exceptie van onwettigheid van artikel 95 RAP, in het licht van artikel 45 VWEU, opgeworpen.

Beroep ingesteld op 28 februari 2019 — AM/EIB**(Zaak T-134/19)**

(2019/C 155/55)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* AM (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Champetier, advocaten)*Verwerende partij:* Europese Investeringsbank**Conclusies**

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

dientengevolge,

— nietig te verklaren de besluiten van de president van de EIB van 30 juni 2017 en 11 december 2017, voor zover daarbij wordt geweigerd om haar de geografische mobiliteitsvergoeding toe te kennen zoals voorzien in artikel 1.4 van de administratieve bepalingen voor het personeel;

— voor zover nodig, nietig te verklaren het besluit van de president van de EIB van 20 november 2018 tot afwijzing van de conclusies van de verzoeningscommissie en tot bevestiging van de besluiten van 30 juni 2017 en 11 december 2017;

mitsdien,

— de verwerende partij te veroordelen tot betaling van de geografische mobiliteitsvergoeding met terugwerkende kracht vanaf 1 april 2017, dat wil zeggen, op de dag van instelling van het beroep, 36 045,6 EUR (1 567,20 EUR x 23 maanden);

— de verwerende partij te veroordelen tot betaling van verdragingsrente over de geografische mobiliteitsvergoeding die sinds 1 april 2017 verschuldigd is en wel tot aan de volledige betaling daarvan, waarbij de verdragingsrente moet worden vastgesteld tegen de rentevoet van de Europese Centrale Bank, vermeerderd met 2 punten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 1.4 van de administratieve bepalingen voor het personeel en van de artikelen 1 en 11 van bijlage VII bij die bepalingen.
 2. Tweede middel, ontleend aan schending van de beginselen van gewettigd vertrouwen en juridische voorzienbaarheid alsmede aan niet-nakoming van de zorgplicht.
 3. Derde middel, ontleend aan schending van het verbod van discriminatie van artikel 1.3 van de gedragscode van het personeel van de EIB en van artikel 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
 4. Vierde middel, ontleend aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de redelijke termijn.
-

Beroep ingesteld op 4 maart 2019 — ZU/Commissie

(Zaak T-140/19)

(2019/C 155/56)

*Procestaal: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* ZU (vertegenwoordiger: C. Bernard-Glanz, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- ten eerste, het beoordelingsrapport van 25 april 2018 nietig te verklaren;
- ten tweede, het besluit tot weigering van bevordering van 18 juni 2018 nietig te verklaren;
- ten derde, het besluit van 28 mei 2018 tot afwijzing van het verzoek om bijstand nietig te verklaren;
 - ten vierde en voor zover nodig, besluit nr. R/400/18 van 21 november 2018 tot afwijzing van de klacht tegen het beoordelingsrapport en het besluit houdende weigering van bevordering nietig te verklaren;
 - ten vijfde en voor zover nodig, besluit nr. R/461/18 van 21 november 2018 tot afwijzing van de klacht tegen het besluit tot afwijzing van het verzoek om bijstand nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, aangevoerd ter ondersteuning van de vordering tot nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van het verzoek om bijstand, ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling, niet-nakoming van de zorgplicht, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en misbruik van bevoegdheid.
2. Tweede middel, aangevoerd ter ondersteuning van de vordering tot nietigverklaring van het beoordelingsrapport en het besluit houdende weigering van bevordering, ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling, weglating van relevante feiten en misbruik van bevoegdheid.

Beroep ingesteld op 7 maart 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales/Commissie

(Zaak T-145/19)

(2019/C 155/57)

*Procestaal: Spaans***Partijen***Verzoekende partij:* Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencia, Spanje) (vertegenwoordiger: G. Alabau Zabal, abogado)*Verwerende partij:* Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht de handeling van de Europese Commissie waarbij het bedrag is vastgesteld dat verzoekster wegens de vermindering van de financiering in het kader van het programma LIFE 11 moet terugbetalen, nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen de op 24 januari 2019 ter kennis gebrachte handeling van de Europese Commissie van 14 januari 2019, waarbij het bedrag wordt vastgesteld dat verzoekster moet terugbetalen wegens de vermindering van de financiering van het programma LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING en waarbij een betalingsbevel wordt uitgevaardigd.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van een wezenlijk vormvoorschrift.
 - In dit verband wordt betoogd dat de Europese Commissie geen argumenten of gegevens heeft aangevoerd die verzoekster in staat zouden stellen op te komen tegen de argumenten van de Commissie die verder gaan dan de inhoud van de oorspronkelijke brief van januari 2017, waarin de Commissie meedeelt welke uitgaven niet voor financiering in aanmerking komen, aangezien de Commissie zich in al haar memories beperkt tot het herhalen van dezelfde argumenten.
2. Tweede middel: schending van het Verdrag of van enige rechtsregel betreffende de toepassing ervan.
 - In dit verband wordt aangevoerd dat handelingen die subjectieve rechten of legitieme belangen beperken, overeenkomstig de bepalingen van het recht van de Unie met redenen moeten worden omkleed, omdat anders sprake zou zijn van een willekeurige handeling ten eigen bate en van misbruik van een machtspositie, hetgeen in strijd zou zijn met de in het recht van de Unie erkende beginselen van evenredigheid, gewettigd vertrouwen, gelijke behandeling en met het „verbod van willekeur”.
3. Derde middel: schending van de rechten van de verdediging
 - In dit verband wordt betoogd dat het ontbreken van een rechtvaardiging van de handeling als zodanig geen deugdelijke administratieve criteria biedt om te kunnen vaststellen dat bepaalde uitgaven niet voor vergoeding in aanmerking komen, zodat deze niet ter discussie kunnen worden gesteld.

Beroep ingesteld op 8 maart 2019 — Société des produits Nestlé/EUIPO — Jumbo Africa (Embleem van een menselijke figuur op een wapenschild)

(Zaak T-149/19)

(2019/C 155/58)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Zwitserland) (vertegenwoordigers: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht en C. Elkmann, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Jumbo Africa, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster in de procedure voor het Gerecht

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk dat een menselijke figuur op een wapenschild weergeeft in de kleuren rood, blauw, lichtblauw, donkerblauw, grijs en wit — inschrijvingsaanvraag nr. 15 273 634

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 30 november 2018 in zaak R 876/2018-2

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het beroep inzake oppositieprocedure nr. B 2 738 030 afwijzen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten van de procedure voor het Gerecht en de eventuele interveniërende partij verwijzen in de kosten voor de kamer van beroep.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 94, lid 1, tweede volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 91, lid 1, eerste volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 46, lid 1, onder a), juncto artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 8 maart 2019 — Brunswick Bowling Products/Commissie

(Zaak T-152/19)

(2019/C 155/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Brunswick Bowling Products LLC (Muskegon, Michigan, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: R. Martens en V. Ostrovskis, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht:

- uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1960 van de Commissie in zijn geheel nietig te verklaren ⁽¹⁾;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van (i) de procedureregels van artikel 11, van richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en artikel 18, lid 5, van verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾, en (ii) het evenredigheidsbeginsel dat is vervat in artikel 18, lid 4, van verordening nr. 765/2008, aangezien de Zweedse vrijwaringsmaatregel niet gerechtvaardigd is omdat verzoekster werd misleid door de markttoezichtautoriteiten, en omdat minder ingrijpende maatregelen beschikbaar waren om de naleving van richtlijn 2006/42/EG te verwezenlijken.
2. Tweede middel: schending van het beginsel van rechtszekerheid, de beginselen van de bescherming van het gewettigd vertrouwen en van behoorlijk bestuur, aangezien de opmerkingen en de daaropvolgende benadering van de markttoezichtautoriteiten van het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Finland en Denemarken niet in aanmerking zijn genomen door de Commissie, en het bestreden besluit niet voorziet in een redelijke en effectieve uitvoeringstermijn.
3. Derde middel: schending van de procedureregels van bijlage I bij richtlijn 2006/42/EG, aangezien uit het bestreden besluit en uit de beslissing van de Zweedse dienst voor de arbeidsomgeving van 30 augustus 2013 blijkt dat niet naar behoren wordt verwezen naar het algemene beginsel van de stand van de techniek bij het onderzoek van de betrokken producten op grond van essentiële veiligheids- en gezondheidseisen (EVGE) vervat in bijlage I bij richtlijn 2006/42/EG.
4. Vierde middel: onjuiste feitelijke beoordeling door de Commissie en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, aangezien geen noodzakelijke informatie werd gevraagd aan de producent niettegenstaande het feit dat het bestreden besluit stelt dat de producent in het technisch dossier geen verband heeft gelegd tussen de referenties van de geharmoniseerde standaarden en de respectievelijke EVGE zoals wordt vereist door bijlage VII bij richtlijn 2006/42/EG. Een decent handelend redelijk bestuur zou voorafgaandelijk aan elk besluit van deze omvang hebben verzocht om deze ontbrekende informatie.
5. Vijfde middel: schending van artikel 6 van richtlijn 2006/42/EG en het beginsel van gelijke behandeling, aangezien de betreffende maatregel specifiek gericht is op de producten van verzoekster, terwijl vergelijkbare en minder conforme producten van andere producenten op de interne markt van de Europese Unie aanwezig zijn. Door bovendien enkel de intrekking en terugroeping van de betrokken producten te overwegen, verstoort het bestreden besluit de markt aangezien vergelijkbare machines van andere producenten nog steeds op de interne markt van de Europese Unie zijn toegelaten.

⁽¹⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1960 van de Commissie van 10 december 2018 betreffende een door Zweden op grond van richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad genomen vrijwaringsmaatregel om het in de handel brengen van een door Brunswick Bowling & Billiards geproduceerd type kegelzetmachine en daarmee te gebruiken aanvullende set te verbieden en in voorkomend geval uit de handel te nemen (Kennising geschied onder nummer C(2018) 8253) (PB 2018, L 315, blz. 29).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende machines en tot wijziging van richtlijn 95/16/EG (PB 2006, L 157, blz. 24).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 339/93 (PB 2008, L 218, blz. 30).

Beroep ingesteld op 11 maart 2019 — European Union Copper Task Force/Commissie**(Zaak T-153/19)**

(2019/C 155/60)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: European Union Copper Task Force (Essex, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: I. Moreno-Tapia Rivas en C. Vila Gisbert, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) nr. 2018/1981 ⁽¹⁾ van de Commissie nietig verklaren voor zover daarbij de goedkeuring van de voor vervanging in aanmerking komende koperverbindingen op een onrechtmatige rechtsgrondslag wordt verlengd;
- de gevolgen van de nietigverklaring uitbreiden naar uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/408 ⁽²⁾ van de Commissie, voor zover daarbij artikel 80, lid 7, van verordening 1107/2009 ten uitvoer is gelegd en koperverbindingen zijn opgenomen in de lijst van de voor vervanging in aanmerking komende werkzame stoffen;
- vaststellen dat uitvoeringsverordening (EU) nr. 2018/1981 van de Commissie het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel: uitvoeringsverordening (EU) nr. 2018/1981 van de Commissie verlengt de goedkeuring van koperverbindingen als voor vervanging in aanmerking komende stoffen op een onrechtmatige rechtsgrondslag. Meer bepaald:
 - maken artikel 24 en bijlage II, punt 4, van verordening (EG) nr. 1107/2009 ⁽³⁾ inbreuk op Unierecht omdat:
 - (i) wetenschappelijk onderzoek erop wijst dat „PBT-criteria”, in het bijzonder het criterium inzake persistentie, niet geschikt zijn voor koper;
 - (ii) de toepassing van PBT-criteria op anorganische stoffen niet strookt met andere regelgeving op het gebied van gereguleerde chemische stoffen;
 - (iii) wat voor vervanging in aanmerking komende stoffen betreft, de toepassing van PBT-criteria op koperverbindingen verder gaat dan noodzakelijk is voor het bereiken van de met verordening (EG) nr. 1107/2009 nagestreefde doelstellingen. Daarbij komt nog dat verordening (EG) nr. 1107/2009 blijkt geeft van een onjuiste opvatting van het voorzorgsbeginsel.

2. Tweede middel: onwettigheid van uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/408 van de Commissie wat de kwalificatie van koperverbindingen als voor vervanging in aanmerking komende stoffen betreft.
3. Derde, subsidiair aangevoerd middel: uitvoeringsverordening (EU) 2018/1981 van de Commissie heeft het evenredigheidsbeginsel geschonden.

-
- (¹) Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1981 van de Commissie van 13 december 2018 tot verlenging van de goedkeuring van de voor vervanging in aanmerking komende werkzame stoffen koperverbindingen overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, en tot wijziging van de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 van de Commissie (PB 2018, L 317, blz. 16).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2015/408 van de Commissie van 11 maart 2015 inzake uitvoering van artikel 80, lid 7, van verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot vaststelling van een lijst van stoffen die in aanmerking komen om te worden vervangen (PB 2015, L 67, blz. 18).
- (³) Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad (PB 2009, L 309, blz. 1).

Beroep ingesteld op 11 maart 2019 — ZU/EDEO

(Zaak T-154/19)

(2019/C 155/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ZU (vertegenwoordiger: C. Bernard-Glanz, advocaat)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden (EDEO)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van EDEO van 30 november 2018 tot afwijzing van haar klacht van 27 juli 2018, voor zover daarbij haar kostendeclaratie van 26 februari 2018 impliciet is afgewezen;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep wordt een middel aangevoerd, namelijk schending van de toepasselijke bepalingen van het Statuut (onder meer de artikelen 12 bis, 56 en 71 daarvan), van artikel 31, leden 1 en 2, artikel 41, lid 1, en artikel 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, schending van het beginsel van de „redelijke termijn”, van behoorlijk bestuur en van behoorlijk financieel bestuur (verspilling van EU-middelen), misbruik van bevoegdheden en verkeerde opvatting van het bewijsmateriaal, schending van de regels voor de vergoeding van reiskosten en van het evenredigheidsbeginsel, kennelijk onjuiste beoordeling, niet-nakoming van de zorgplicht en weglating van prima facie-elementen genoemd in de klacht die krachtens artikel 90, lid 2, van het Statuut is ingediend.

Beroep ingesteld op 12 maart 2019 — AP/EIF**(Zaak T-155/19)**

(2019/C 155/62)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: AP (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europees Investeringsfonds

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren de besluiten van de verwerende partij van 30 augustus 2018 en 3 oktober 2018 tot afwijzing van haar verzoek van 20 juni 2018;
- de verwerende partij te veroordelen tot betaling van, met terugwerkende kracht vanaf 1 april 2018, de in artikel 33 RAP voorziene uitkering, vermeerderd met verdragingsrente tegen de rentevoet van de Europese Centrale Bank plus 2 punten totdat zij volledige betaling zal hebben ontvangen;
- de verwerende partij te veroordelen tot betaling van een ex aequo et bono vastgesteld bedrag van ten minste 20 000 EUR ter vergoeding van haar immateriële schade;
- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan het feit dat haar ziekte tot opschorting van de opzegtermijn en toepassing van de socialezekerheidsregeling moest leiden. Was dit niet het geval, dan zou er sprake zijn van schending van de bepalingen van de RAP, niet-nakoming van de zorgplicht en schending van het beginsel van gewettigd vertrouwen.
 2. Tweede middel, ontleend aan het feit dat de weigering om de intrekking van haar ontslag te aanvaarden een niet-nakoming van de zorgplicht opleverde.
-

Beroep ingesteld op 14 maart 2019 — Bog-Fran/EUIPO — Fabryki Mebli „Forte” (Furniture)**(Zaak T-159/19)**

(2019/C 155/63)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Bog-Fran sp. z o.o. sp.k. (Warschau, Polen) (vertegenwoordiger: M. Mikosza, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Fabryki Mebli „Forte” S.A. (Ostrów Mazowiecka, Polen)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken model: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken model: gemeenschapsmodel nr. 1 384 002-0034

Bestreden beslissing: beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 14 januari 2019 in zaak R 291/2018-3

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing en toewijzing van de vordering tot nietigverklaring;
- verwijzing van het EUIPO en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in de kosten van de procedure en veroordeling tot terugbetaling van verzoeksters kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad.

Beroep ingesteld op 14 maart 2019 — LTTE/Raad**(Zaak T-160/19)**

(2019/C 155/64)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Denemarken) (vertegenwoordigers: A. van Eik en T. Buruma, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht besluit (GBVB) 2019/25 ⁽¹⁾ van de Raad nietig te verklaren voor zover het verzoeker betreft.

Subsidiair voert verzoeker aan dat een minder verregaande maatregel dan het verlengen van de plaatsing op de lijst van terroristische organisaties van de EU in casu aangewezen is.

Verzoeker vraagt tevens de Raad te verwijzen in de kosten, vermeerderd met rente, die later nader zullen worden gepreciseerd.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

1. Eerste middel: het bestreden besluit is nietig voor zover het de verzoekende partij betreft aangezien die zij niet als terroristische organisatie in de zin van artikel 1, lid 3, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB ⁽²⁾ van de Raad kan worden aangemerkt.
2. Tweede middel: het bestreden besluit is nietig voor zover het de verzoekende partij betreft aangezien er geen beslissing is genomen door een bevoegde instantie zoals vereist door artikel 1, lid 4, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB.
3. Derde middel: het bestreden besluit is nietig voor zover het de verzoekende partij betreft aangezien de Raad geen geschikte heroverweging heeft uitgevoerd zoals voorzien in artikel 1, lid 6, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB.
4. Vierde middel: het bestreden besluit is nietig voor zover het de verzoekende partij betreft aangezien het niet voldoet aan de vereisten van evenredigheid en subsidiariteit.
5. Vijfde middel: het bestreden besluit is nietig voor zover het de verzoekende partij betreft aangezien het niet voldoet aan de motiveringsplicht van artikel 296 VWEU.
6. Zesde middel: het bestreden besluit is nietig voor zover het de verzoekende partij betreft aangezien het de rechten van verdediging en het recht op effectieve rechterlijke bescherming van de verzoekende partij schendt.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2019/25 van de Raad van 8 januari 2019 tot wijziging en actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en tot intrekking van besluit (GBVB) 2018/1084 (PB 2019, L 6, blz. 6).

⁽²⁾ Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme (PB 2001, L 344, blz. 93).

Beroep ingesteld op 14 maart 2019 — Tempus Energy Germany en T Energy Sweden/Commissie

(Zaak T-167/19)

(2019/C 155/65)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Tempus Energy Germany GmbH (Berlijn, Duitsland), T Energy Sweden AB (Göteborg, Zweden) (vertegenwoordigers: D. Fouquet en J. Derenne, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit van de Commissie van 7 februari 2018 met betrekking tot het Planned Polish capacity mechanism [SA.46100, C(2018) 601 final] ⁽¹⁾ nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in haar eigen kosten alsmede in die van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters twee middelen aan.

1. Eerste middel: door na de kennisgeving van het Planned Polish capacity mechanism de formele onderzoeksprocedure niet in te leiden, heeft de Commissie artikel 108, lid 2, VWEU en de artikelen 4, lid 4, en 6, lid 1, van verordening 2015/1589 ⁽²⁾, het non-discriminatie- en het evenredigheidsbeginsel alsook het beginsel van de bescherming van het gewettigd vertrouwen geschonden en de feiten onjuist beoordeeld. De Commissie is er niet in geslaagd de twijfels weg te nemen die zij tijdens de inleidende onderzoeksfase moet hebben ondervonden en dit heeft negatieve gevolgen gehad voor verzoeksters procedurele rechten.
2. Tweede middel: in strijd met artikel 296 VWEU heeft de Commissie het bestreden besluit ontoereikend gemotiveerd.

⁽¹⁾ PB 2018, C 462, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (codificatie) (PB 2015, L 248, blz. 9).

Beroep ingesteld op 19 maart 2019 — Style & Taste/EUIPO — The Polo/Lauren Company (Afbeelding van een polospeler)

(Zaak T-169/19)

(2019/C 155/66)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Style & Taste, SL (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: L. Plaza Fernández-Villa, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Verenigde Staten)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: beeldmerk (Afbeelding van een polospeler) — Uniemerkenr. 4 049 201

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 7 januari 2019 in zaak R 1272/2018-5

Conclusies

— vaststellen dat industrieel model 24087 eerder bestond dan gemeenschapsmerk nr. 4 049 201, en bijgevolg

— verklaren dat Uniemerkenr. 4 049 201, dat eigendom is van PRL, niet nieuw is zoals dit door de relevante voorschriften wordt vereist, en dit Uniemerken derhalve nietig verklaren.

Aangevoerde middelen

— schending van artikel 53, lid 2, van verordening (EU) nr. 207/2009 van de Raad;

— schending van de interne regeling betreffende de wettelijke bescherming van industriële modellen en van het Estatuto sobre la propiedad Intelectual (statuut inzake intellectuele eigendom).

Beroep ingesteld op 20 maart 2019 — Sherpa Europe/EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT)

(Zaak T-170/19)

(2019/C 155/67)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Sherpa Europe, SL (Erando, Spanje) (vertegenwoordiger: M. Esteve Sanz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk SHERPA NEXT — inschrijvingsaanvraag nr. 12 891 495

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 10 december 2018 in zaak R 523/2017-2

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing.

— verwijzing van het EUIPO en, in voorkomend geval, interveniënte, in de kosten van de procedure voor het Gerecht en van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerde middelen

Schending van artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 47, leden 2 en 3, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beschikking van het Gerecht van 5 maart 2019 — Buck/EUIPO — Unger Holding (BUCK)

(Zaak T-311/18) ⁽¹⁾

(2019/C 155/68)

Procestaal: Engels

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 240 van 9.7.2018.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL